

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Zakona o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju obsega:

- Zakon o skupnih temeljih sistema plač v javnem sektorju - ZSTSPJS (Uradni list RS, št. 95 /24 z dne 8. 11. 2024),
- Zakon o plačah in drugih prejemkih javnih uslužbencev in funkcionarjev, povezanih z delom v tujini - ZPPJUFT (Uradni list RS, št. 12/26 z dne 17. 2. 2026).

ZAKON

O SKUPNIH TEMELJIH SISTEMA PLAČ V JAVNEM SEKTORJU (ZSTSPJS)

(neuradno prečiščeno besedilo št. 1)

Datum začetka uporabe: 01.06.2026

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina)

Ta zakon ureja skupne temelje sistema plač funkcionark in funkcionarjev (v nadaljnjem besedilu: funkcionar) ter javnih uslužbenk in javnih uslužbencev (v nadaljnjem besedilu: javni uslužbenec) v javnem sektorju, posebnosti pri določanju plač funkcionarjem in javnim uslužbencem znotraj posameznega plačnega stebra ter sklepanje kolektivnih pogodb, s katerimi se urejajo plače v javnem sektorju.

2. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. Javni sektor so:

- državni organi in samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: lokalna skupnost),
- javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter
- druge osebe javnega prava, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti.

Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali lokalna skupnost, niso del javnega sektorja v skladu s tem zakonom.

2. Državni organ je organ državne uprave in drug državni organ.
3. Organ državne uprave je ministrstvo, organ v sestavi ministrstva, vladna služba in upravna enota.
4. Drug državni organ je Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor), Državni svet Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Računsko sodišče Republike Slovenije, Urad predsednika Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic Republike Slovenije, Informacijski pooblaščenec, Komisija za preprečevanje korupcije, Državna revizijska komisija, Državna volilna komisija, Državno odvetništvo, Fiskalni svet, Zagovornik načela enakosti, pravosodni organ in drug državni organ, ki ni organ državne uprave.
5. Pravosodni organ je sodišče in državno tožilstvo.
6. Uporabniki proračuna so državni organi in lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna lokalne skupnosti. Izraz uporabnik proračuna se za namen tega zakona uporablja tudi za javne gospodarske zavode.
7. Plačni steber so funkcije, delovna mesta in nazivi, ki so med seboj primerljivi glede na vsebino del in nalog ali druge okoliščine v zvezi z opravljanjem dela oziroma funkcije.
8. Funkcionarji so osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v državnem zboru ali Vladi Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) ali predstavniškem telesu lokalne skupnosti ter druge osebe, ki jih v skladu z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti oziroma drug pristojni organ ali oseba.
9. Javni uslužbenec je zaposleni, ki sklene delovno razmerje v javnem sektorju iz 1. točke tega člena.
10. Katalog funkcij, delovnih mest in nazivov je seznam funkcij, delovnih mest in nazivov v javnem sektorju, ki vsebuje bistvene podatke o funkcijah, delovnih mestih in nazivih, določene s tem zakonom.
11. Akt o sistemizaciji delovnih mest in nazivov (v nadaljnjem besedilu: akt o sistemizaciji) je akt, v katerem so v skladu z notranjo organizacijo določena delovna mesta in nazivi, potrebni za izvajanje nalog uporabnika proračuna, z opisom pogojev za zasedbo delovnih mest, nazivov in nalog na posameznih delovnih mestih ter plačni razredi.
12. Delovno mesto je v organizacijski strukturi najnižja organizacijska enota, ki ima v okviru delovnega ali poklicnega področja opredeljene glavne naloge.
13. Naziv je poimenovanje, ki ga javni uslužbenec pridobi z imenovanjem, izvolitvijo, podelitvijo ali napredovanjem v skladu z zakonom. Formacijske dolžnosti v skladu z zakonom, ki ureja napredovanje v Slovenski vojski, se za potrebe tega zakona štejejo za delovna mesta.
14. Zahtevnost funkcije, delovnega mesta in naziva je prvina za določanje osnovnih plač na plačni lestvici. Določa se z zahtevnostjo nalog in iz njih izhajajočo zahtevano usposobljenostjo (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje),

odgovornostjo, pooblastili, omejitvami in prepovedmi, psihofizičnimi in umskimi napori ter vplivi okolja.

15. Plačno skupino sestavljajo funkcije oziroma delovna mesta in nazivi v posamezni dejavnosti. Plačna skupina se glede na skupne značilnosti funkcij, delovnih mest in nazivov deli na plačne podskupine.
16. Plačno lestvico sestavljajo plačni razredi in njihove vrednosti, izražene v nominalnem znesku.
17. Plačni razred je del plačne lestvice, ki ima vrednost izraženo v nominalnem znesku.
18. Osnovna plača je tisti del plače, ki ga prejema funkcionar ali javni uslužbenec na posamezni funkciji, delovnem mestu ali nazivu za opravljeno delo v polnem delovnem času in za pričakovane rezultate dela v posameznem mesecu. V osnovni plači je všteto tudi napredovanje funkcionarja ali javnega uslužbenca in višja uvrstitev v plačni razred na podlagi tega zakona.
19. Izhodiščni plačni razred je plačni razred funkcije, delovnega mesta ali naziva brez napredovanj in brez višje uvrstitve v plačni razred na podlagi tega zakona.
20. Končni plačni razred je najvišji plačni razred funkcije, delovnega mesta ali naziva, ki ga je mogoče doseči na posamezni funkciji, delovnem mestu ali v nazivu z napredovanjem ali z višjo uvrstitvijo v plačni razred na podlagi tega zakona.
21. Del plače za delovno uspešnost je tisti del plače, ki ga lahko prejme javni uslužbenec, ki je dosegel nadpovprečne rezultate pri opravljanju delovnih nalog v določenem obdobju.
22. Dodatki so del plače funkcionarja in javnega uslužbenca za posebne pogoje, nevarnost in obremenitve ter druge okoliščine, ki niso upoštevane pri vrednotenju zahtevnosti delovnega mesta, naziva ali funkcije.
23. Pristojni minister je minister, ki je pristojen za dejavnost uporabnika proračuna.
24. Vodstvena delovna mesta so tista delovna mesta, na katerih se izvršujejo pooblastila v zvezi z vodenjem in usklajevanjem dela in je vrednotenje teh nalog vključeno v osnovno plačo delovnega mesta ali naziva.

II. SKUPNI ELEMENTI SISTEMA PLAČ

3. člen

(uporaba določb)

Določbe tega poglavja se uporabljajo za vse uporabnike proračuna.

1. SKUPNE DOLOČBE

4. člen

(določitev plač)

(1) Plača se določi s pogodbo o zaposlitvi, odločbo oziroma sklepom, tako da se v pogodbi, odločbi oziroma sklepu določijo pravna podlaga za določitev plače in posameznih delov plače, plačni razred funkcije, delovnega mesta oziroma naziva, plačni razred funkcionarja ali javnega uslužbenca, vključno z njegovim zneskom na dan sklenitve pogodbe, izdaje sklepa oziroma odločbe in druge sestavine plače v skladu z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi, ter kolektivnimi pogodbami.

(2) V pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu se javnemu uslužbencu in funkcionarju ne sme določiti plače v drugačni višini, kot je določena z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi, ter kolektivnimi pogodbami.

(3) O spremembah plače, ki so posledica spremembe zakona, predpisa in drugega akta, izdanega na njihovi podlagi, ali kolektivne pogodbe, obvesti delodajalec javnega uslužbenca oziroma funkcionarja s pisnim obvestilom in mu hkrati izroči pisni predlog ustreznega aneksa k pogodbi o zaposlitvi, odločbo oziroma sklep, v petnajstih dneh po uveljavitvi spremembe. Če javni uslužbenec aneksa k pogodbi o zaposlitvi ne podpiše, delodajalec izda ugotovitveni sklep, v katerem je opredeljena plača v skladu z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi, ter kolektivnimi pogodbami. Če javni uslužbenec ali funkcionar meni, da mu delodajalec na podlagi aktov iz prvega in drugega stavka tega odstavka ne izplačuje plače v skladu z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi, ter kolektivnimi pogodbami predhodno zahteva odpravo kršitev in nato uveljavlja sodno varstvo v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

(4) Določbe tega zakona se ne uporabljajo za določitev plač javnim uslužbencem, ki se zaposlijo za določen čas na podlagi posebne pogodbe med uporabnikom proračuna in Evropsko komisijo ali drugim organom Evropske unije, mednarodno organizacijo ali tujo ustanovo ali drugim tujim delodajalcem (v nadaljnjem besedilu: sopogodbenik), če so v tej pogodbi določena plača in drugi prejemki, ki jih zaposleni prejema v času zaposlitve v javnem sektorju in se ti prejemki v celoti financirajo iz sredstev, ki jih zagotavlja sopogodbenik.

5. člen

(plače, povračila stroškov in drugi prejemki za delo v tujini)

Plače, povračila stroškov in drugi prejemki funkcionarjev in javnih uslužbencev, ki so napoteni na delo v tujino, se določijo s posebnim zakonom.

6. člen

(ravnanje v primeru nezakonitosti)

(1) Če je določba o plači v pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona, se uporabljajo določbe predpisov in drugih aktov, izdanih na njihovi podlagi, ter kolektivnih pogoib, s katerimi je določena plača funkcionarja ali javnega uslužbenca, kot sestavni del te pogodbe, odločbe ali sklepa.

(2) O ugotovitvi neskladnosti določb o plači v pogodbi o zaposlitvi, odločbi oziroma sklepu mora delodajalec nemudoma pisno obvestiti funkcionarja ali javnega uslužbenca, obrazložiti svoje ugotovitve in mu izročiti pisni predlog ustreznega aneksa k pogodbi o zaposlitvi, odločbo oziroma sklep, s katerim se odpravijo neskladnosti. Če javni uslužbenec

aneksa k pogodbi o zaposlitvi ne podpiše, delodajalec izda ugotovitveni sklep, v katerem je opredeljena plača v skladu z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi, ter kolektivnimi pogodbami. Če javni uslužbenec oziroma funkcionar meni, da mu delodajalec na podlagi aktov iz prvega in drugega stavka tega odstavka ne izplačuje plače v skladu z zakonom, predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi, ter kolektivnimi pogodbami, predhodno zahteva odpravo kršitev in nato uveljavlja sodno varstvo v skladu z določbami zakona, ki ureja delovna razmerja. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

(3) Če delodajalec ugotovi, da je bila funkcionarju ali javnemu uslužbencu v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona izplačana nižja plača, kot bi mu pripadala, se mu razlika z zakonskimi zamudnimi obrestmi med izplačano in zakonito določeno plačo izplača skupaj s prvim izplačilom plače po ugotovitvi nastale nezakonitosti.

(4) Če delodajalec ugotovi, da je bila javnemu uslužbencu v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona izplačana višja plača, kot bi mu pripadala, javni uslužbenec ne vrne razlike med izplačano in zakonito določeno plačo. Ne glede na prejšnji stavek mora javni uslužbenec vrniti razliko, če gre za očitne nepravilnosti pri določitvi ali izplačilu plač. Očitne nepravilnosti so:

- določitev osnovne plače izven razpona plačnih razredov, določenega za delovno mesto oziroma naziv javnega uslužbenca, razen v primerih, ki jih določa ta zakon,
- določitev višjega odstotka ali zneska dodatka ali dela plače za delovno uspešnost, kot je določen s predpisi ali kolektivnimi pogodbami kot najvišje možno izplačilo dodatka, ali dela plače za delovno uspešnost na individualni ravni javnega uslužbenca,
- določitev dodatkov v okviru višine, določene v predpisih ali kolektivnih pogodbah, pa javni uslužbenec sploh ni opravljal dela v pogojih, zaradi katerih je predvideno izplačilo dodatka, sploh ni izvajal nalog, za katere je predvideno izplačevanje dodatka oziroma ni izpolnjeval nobenega od pogojev, katerih izpolnjevanje se na strani javnega uslužbenca zahteva za upravičenost do dodatka,
- določitev dodatkov, dela plače za delovno uspešnost oziroma drugih elementov plače, ki jih ne določajo predpisi ali kolektivne pogodbe in
- izplačila, ki so posledica obračunskih oziroma računalniških napak, do trenutka ko je bil delodajalec nanje pisno opozorjen.

(5) Funkcionarji in javni uslužbenci plačne skupine B, ki izvršujejo pravice in obveznosti delodajalca, morajo vrniti razliko med izplačano in zakonito določeno plačo v vseh primerih ugotovljenih nepravilnosti pri določitvi ali izplačilu plač.

(6) Za vračilo preveč izplačanih plač iz tega člena se ne uporabljajo določbe drugih predpisov o neupravičeni pridobitvi.

(7) Funkcionar oziroma javni uslužbenec in delodajalec se lahko dogovorita o načinu vračila preveč izplačanih zneskov plač. Dogovor mora biti sklenjen v pisni obliki. Delodajalec mora funkcionarja oziroma javnega uslužbenca pisno pozvati k podpisu dogovora najpozneje v 30 dneh po pisnem obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Če se sklene dogovor o vračilu preveč izplačanih zneskov plač, funkcionar oziroma javni uslužbenec vrne preveč izplačane zneske plač za obdobje zadnjih desetih mesecev pred prenehanjem izplačevanja plače v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona, vendar ne več, kot znaša dvakratnik zakonito določene osnovne plače funkcionarja

oziroma javnega uslužbenca za polni delovni čas za mesec pred mesecem predložitve dogovora. Če se dogovori obročno vračilo, obdobje vračila ne sme biti daljše od 24 mesecev.

(9) Dogovor iz sedmega odstavka tega člena vsebuje tudi obračun vračila preveč izplačanih plač, iz katerega mora biti razvidna ugotovljena razlika v plači skupaj z načinom določitve razlike, po vseh elementih obračuna plač, vključno z razliko v davkih in prispevkih za socialno varnost in razliko v plači po plačilu davkov in prispevkov za socialno varnost. Funkcionar oziroma javni uslužbenec vrne neposredno delodajalcu le razliko v plači po plačilu davkov in prispevkov. Vračilo razlike v davkih in prispevkih izvede delodajalec po postopku, določenem v zakonu, ki ureja davčni postopek.

(10) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena delodajalec javnemu uslužbencu dolg odpusti, če je njegova plača, nadomestilo plače ali pokojnina, v mesecu, v katerem se poda predlog za odpust dolga, enak ali nižji od 140 odstotkov zneska minimalne plače. Predlog za odpust dolga poda javni uslužbenec v 30 dneh od pisnega poziva delodajalca k podpisu dogovora. Sklep o odpustu dolga izda odgovorna oseba uporabnika proračuna v osmih dneh od podaje predloga za odpust dolga. Sklep, izdan v nasprotju s tem odstavkom, se na podlagi tega zakona šteje za ničnega.

(11) Če funkcionar oziroma javni uslužbenec dogovora iz sedmega odstavka tega člena ne podpiše v 30 dneh od pisnega poziva delodajalca k podpisu dogovora, ali v tem roku ne poda predloga za odpust dolga, mora javni uslužbenec oziroma funkcionar vrniti celotno razliko med preveč izplačano plačo in zakonito določeno plačo, kar mora delodajalec s tožbo zahtevati pred pristojnim sodiščem.

(12) V primeru vračila preveč izplačanih plač s strani funkcionarja in javnega uslužbenca se glede teh sredstev in njihovega obrestovanja ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne finance, glede odloga, odpisa in obročnega plačevanja dolga do države oziroma lokalne skupnosti.

(13) Če funkcionar ali javni uslužbenec ugotovi, da mu je bila plača določena in izplačana v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona, lahko od delodajalca pisno zahteva, da ugotovi to nezakonitost in ravna v skladu s tem zakonom. Če delodajalec v osmih delovnih dneh od vložene pisne zahteve ne ravna v skladu z drugim odstavkom tega člena, lahko funkcionar oziroma javni uslužbenec s tožbo zahteva od pristojnega sodišča ugotovitev te nezakonitosti ter izplačilo razlike med izplačano in zakonito določeno plačo. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

(14) Oseba, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca v uporabniku proračuna po splošnih pravilih civilnega prava in določbah zakona, ki ureja delovna razmerja, odškodninsko odgovarja za škodo, ki je bila povzročena z določitvijo in izplačilom plač v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona.

(15) Postopke ugotavljanja odškodninske odgovornosti osebe, ki je bila ob nastanku nezakonitosti oziroma nepravilnosti odgovorna za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, je pristojen sprožiti v državnih organih in lokalnih skupnostih predstojnica ali predstojnik (v nadaljnjem besedilu: predstojnik), v drugih osebah javnega prava pa ustanovitelj. Če je oseba, odgovorna za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, uradnik na položaju, sproži postopek oseba, ki ji je uradnik na položaju odgovoren. Če je oseba, odgovorna za izvrševanje pravic in dolžnosti delodajalca, funkcionar, sproži postopek organ, pristojen za njegovo imenovanje ali izvolitev, oziroma v primeru lokalnih skupnosti predstavniški organ.

(16) Določbe tega člena se uporabljajo tudi za funkcionarje in javne uslužbence, ki se jim je plača izplačevala v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona in v času

ugotovitve neskladnosti določb o plači z drugim odstavkom 4. člena tega zakona niso več zaposleni pri delodajalcih v javnem sektorju.

(17) Funkcionarji in javni uslužbenci preveč izplačane plače ne vračajo, če znesek preveč izplačane plače v posameznem mesecu ne presega deset evrov.

7. člen

(sestava plače, osnovna plača in usklajevanje osnovnih plač)

(1) Plača je sestavljena iz osnovne plače, dela plače za delovno uspešnost, dodatkov in drugega plačila, če je tako določeno s tem zakonom.

(2) Znesek osnovne plače se določi z uvrstitvijo v posamezen plačni razred iz plačne lestvice.

(3) Plačna lestvica je določena v Prilogi 1, ki je sestavni del tega zakona.

(4) Vrednosti plačnih razredov se usklajujejo enkrat letno. Višina uskladitve vrednosti plačnih razredov plačne lestvice se dogovori v pogajanjih, ki se začnejo najpozneje 1. februarja in zaključijo do 1. aprila posameznega leta. Višina uskladitve vrednosti plačnih razredov plačne lestvice iz prejšnjega stavka se določi s Kolektivno pogodbo za javni sektor. Če dogovor do 1. aprila ni sklenjen, se vrednosti plačnih razredov uskladijo v višini 80 odstotkov rasti cen življenjskih potrebščin. Za uskladitev se uporabi uradni podatek Statističnega urada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: statistični urad) o medletni rasti cen življenjskih potrebščin decembra preteklega leta glede na december predpreteklega leta.

(5) Minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, objavi usklajeno plačno lestvico v Uradnem listu Republike Slovenije. Usklajena plačna lestvica se uporablja za obračun plač javnih uslužbencev in funkcionarjev od 1. maja tekočega leta.

2. PLAČNE SKUPINE, PLAČNE PODSKUPINE IN TARIFNI RAZREDI

8. člen

(določitev plačnih skupin in plačnih podskupin)

Plačne skupine in plačne podskupine so:

Tabela 1:

Plačne skupine	Plačne podskupine
A – Funkcije v državnih organih in lokalnih skupnostih	A1 – Predsednik republike in funkcionarji izvršilne oblasti
	A2 – Funkcionarji zakonodajne oblasti
	A3 – Funkcionarji sodne oblasti
	A4 – Funkcionarji v drugih državnih organih
	A5 – Funkcionarji v lokalnih skupnostih

B – Poslovodni organi pri uporabnikih proračuna	B1 – Ravnatelji, direktorji, tajniki in drugi javni uslužbenci, ki opravljajo naloge poslovanja
C – Delovna mesta in nazivi v državni upravi in v upravah lokalnih skupnosti ter v drugih državnih organih	C1 – Uradniki v drugih državnih organih C2 – Uradniki v državni upravi, upravah pravosodnih organov in upravah lokalnih skupnosti C3 – Policisti C4 – Vojaki C5 – Uradniki finančne uprave C6 – Inšpektorji, pravosodni policisti in drugi uradniki s posebnimi pooblastili C7 – Diplomati C8 – Specifična strokovno - tehnična delovna mesta C9 – Strokovno - tehnični in administrativni uslužbenci
D – Delovna mesta na področju vzgoje, izobraževanja	D1 – Visokošolski učitelji in visokošolski sodelavci D2 – Predavatelji višjih strokovnih šol, srednješolski in osnovnošolski učitelji in drugi strokovni delavci D3 – Vzgojitelji in ostali strokovni delavci v vrtcih D4 – Specifična delovna mesta na področju vzgoje in izobraževanja D5 – Specifična delovna mesta na področju visokega šolstva D9 – Administrativni, računovodski, tehnični in ostali delavci na področju vzgoje in izobraževanja
E – Delovna mesta na področju zdravstva	E1 – Zdravniki in zobozdravniki E2 – Farmacevtski delavci E3 – Medicinske sestre in babice E4 – Zdravstveni delavci in zdravstveni sodelavci E5 – Specifična delovna mesta na področju zdravstva E9 – Strokovno - tehnični in administrativni uslužbenci
F – Delovna mesta na področju socialnega varstva	F1 – Strokovni delavci F2 – Strokovni sodelavci F3 – Specifična delovna mesta na področju socialnega varstva

	F9 – Strokovno - tehnični in administrativni uslužbenci
G – Delovna mesta na področju kulture in medijev	G1 – Umetniški poklici G2 – Poklici na strokovnih področjih kulture in medijev G3 – Specifični poklici na področju kulture in medijev G9 – Administrativno - računovodski in tehnični poklici na področju kulture in medijev
H – Delovna mesta in nazivi na področju znanosti	H1 – Raziskovalci H2 – Strokovni sodelavci H3 – Specifična delovna mesta na področju znanosti H9 – Administrativni, računovodski, tehnični in ostali delavci na področju znanosti
I – Delovna mesta v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih ter pri drugih uporabnikih proračuna	I1 – Strokovni delavci I2 – Specifična strokovno - tehnična delovna mesta I9 – Strokovno - tehnični in administrativni uslužbenci
K – Delovna mesta na področju obvezne socialne varnosti	K1 – Strokovni delavci K2 – Strokovni sodelavci K9 – Strokovno - tehnični in administrativni uslužbenci

9. člen

(tarifni razredi in ravni potrebne izobrazbe oziroma usposobljenost)

(1) Osnovne plače javnih uslužbencev se določajo tudi na podlagi uvrstitve delovnih mest in nazivov v tarifne razrede. Tarifni razredi izražajo stopnjo zahtevnosti delovnih mest in nazivov glede na zahtevano izobrazbo oziroma usposobljenost.

(2) Tarifni razredi so:

Tabela 2:

Tarifni razred	Zahtevana izobrazba oziroma strokovna usposobljenost, ki je praviloma potrebna za opravljanje delovnih nalog	Raven izobrazbe
I.	– nepopolna nižja stopnja osnovnošolske izobrazbe – popolna nižja stopnja osnovnošolske izobrazbe – nepopolna višja stopnja osnovnošolske izobrazbe	11001 11002 11003
II.	– popolna višja stopnja osnovnošolske izobrazbe	12001
III.	– nižja poklicna izobrazba	13001
IV.	– srednja poklicna izobrazba	14001

V.	– srednja strokovna izobrazba – srednja splošna izobrazba	15001 15002
VI.	– višja strokovna izobrazba	16101
VII/1.	– višješolska izobrazba (prejšnja) – specializacija po višješolski izobrazbi (prejšnja) – visokošolska strokovna izobrazba (prejšnja) – visokošolska strokovna izobrazba – visokošolska univerzitetna izobrazba	16102 16201 16202 16203 16204
VII/2.	– specializacija po visokošolski izobrazbi (prejšnja) – visokošolska univerzitetna izobrazba (prejšnja) – magistrska izobrazba	17001 17002 17003
VIII.	– specializacija po visokošolski univerzitetni izobrazbi (prejšnja) – magisterij znanosti (prejšnji) – pravniški državni izpit – specializacija v zdravstvu – druge specializacije, opravljene po programih, za katere je pogoj zaključena visokošolska univerzitetna izobrazba (prejšnja) ali magistrski študij (2. bolonjska stopnja), ki ne pomenijo pridobitve višje ravni izobrazbe	18101 18102
IX.	– doktorat znanosti (prejšnji) – doktorat znanosti	18201 18202

(3) Izraz »prejšnja« in »raven izobrazbe« iz prejšnjega odstavka pomeni enako, kot je določeno v predpisu, ki določa uvedbo in uporabo klasifikacijskega sistema izobraževanja in usposabljanja.

(4) V tarifne razrede iz prejšnjega odstavka se uvrščajo tudi delovna mesta, za katera se zahteva nacionalna poklicna kvalifikacija na določeni ravni zahtevnosti.

10. člen

(spregled izobrazbe)

(1) Ne glede na zakon, ki ureja javne uslužbenke, lahko delodajalec v javnem sektorju, v primeru, ko zahtevana izobrazba za zasedbo delovnega mesta ni določena z zakonom oziroma ne gre za reguliran poklic kot ga določa zakon, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (v nadaljnjem besedilu: reguliran poklic), noben od prijavljenih kandidatov za prosto delovno mesto za nedoločen čas pa ne izpolnjuje pogoja zahtevane izobrazbe za opravljanje dela, z enim od prijavljenih kandidatov, ki ima izobrazbo, ki ustreza za eno raven nižjemu tarifnemu razredu in izpolnjuje druge pogoje za zasedbo delovnega mesta, sklene pogodbo o zaposlitvi za določen čas enega leta na delovnem mestu do vključno VI. tarifnega razreda, če je taka zaposlitev nujna zaradi nemotenega opravljanja dela.

(2) Če v postopku ponovne objave prostega delovnega mesta iz prejšnjega odstavka ni bil prijavljen noben kandidat, ki izpolnjuje vse pogoje, ali če noben kandidat, ki izpolnjuje vse pogoje, ne sklene ponujene pogodbe o zaposlitvi, lahko delodajalec z javnim uslužbencem iz prejšnjega odstavka sklene pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas.

(3) Določbo prvega odstavka tega člena je možno uporabiti tudi v primeru javne objave za delovno mesto za določen čas, ne glede na čas trajanja takšne zaposlitve.

(4) Ne glede na določbo prejšnjih odstavkov lahko delodajalec sklene pogodbo o zaposlitvi z javnim uslužbencem, ki ne izpolnjuje pogoja zahtevane izobrazbe, če gre za delovno mesto do vključno VII/2. tarifnega razreda na področju zagotavljanja upravljanja in varnosti informacijsko-komunikacijskih sistemov, javni uslužbenec pa ima najmanj izobrazbo, ki ustreza V. tarifnemu razredu pod pogojem, da bo v obdobju poskusnega dela v trajanju šest mesecev izkazal znanja in kompetence, potrebne za uspešno opravljanje del in nalog za delovno mesto v višjem tarifnem razredu.

11. člen

(določitev najnižjega izhodiščnega plačnega razreda)

(1) Najnižji možni izhodiščni plačni razred za posamezen tarifni razred se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

(2) Kriteriji, ki se upoštevajo pri določitvi plačnega razreda iz prejšnjega odstavka, se določijo v kolektivni pogodbi iz drugega odstavka 14. člena tega zakona.

12. člen

(katalog funkcij, delovnih mest in nazivov)

(1) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, pripravi seznam vseh funkcij, delovnih mest in nazivov, določenih z zakonom in podzakonskim predpisom, splošnim aktom organa ali kolektivno pogodbo iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, in ga objavi v katalogu funkcij, delovnih mest in nazivov (v nadaljnjem besedilu: katalog). Spremembe in dopolnitve kataloga se objavijo v 30 dneh od objave sprememb in dopolnitev aktov, ki so podlaga za pripravo kataloga.

(2) Katalog zajema:

1. zaporedno številko funkcije, delovnega mesta in naziva,
2. šifro funkcije ali delovnega mesta,
3. ime funkcije ali delovnega mesta,
4. tarifni razred delovnega mesta,
5. šifro naziva,
6. ime naziva,
7. izhodiščni plačni razred funkcije, delovnega mesta oziroma naziva,
8. končni plačni razred funkcije, delovnega mesta oziroma naziva,
9. opis del in nalog, ki se opravljajo na delovnem mestu oziroma v nazivu.

(3) Akti iz prvega odstavka 14. člena tega zakona morajo vsebovati elemente, navedene v prejšnjem odstavku.

13. člen

(akt o sistemizaciji)

(1) Akt o sistemizaciji pri uporabnikih proračuna mora glede plač vsebovati najmanj:

1. šifro uporabnika proračuna in šifro notranje organizacijske enote,
2. naziv uporabnika proračuna in naziv notranje organizacijske enote,
3. plačno podskupino,
4. šifro delovnega mesta,
5. ime delovnega mesta,
6. tarifni razred delovnega mesta,
7. šifro naziva, kjer nazivi obstajajo,
8. ime naziva, kjer nazivi obstajajo,
9. izhodiščni in končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva,
10. število plačnih razredov napredovanj na delovnem mestu oziroma v nazivu in
11. opis del in nalog delovnega mesta ali naziva.

(2) Uporabnik proračuna v aktu o sistemizaciji ne sme sistemizirati delovnega mesta in naziva, ki ni določen z zakonom in podzakonskim predpisom, splošnim aktom organa ali kolektivno pogodbo iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, ki velja za uporabnika proračuna, razen v primerih iz tretjega odstavka 14. člena tega zakona.

3. Uvrstitev delovnih mest in nazivov v plačne razrede

14. člen

(način uvrščanja v plačne razrede)

(1) Delovna mesta in nazivi se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo, z uredbo vlade ali z aktom državnega organa, upoštevaše določbe tega zakona, ki veljajo za posamezne plačne stebre.

(2) Kriteriji, ki se upoštevajo pri uvrščanju delovnih mest in nazivov v plačne razrede so zlasti naslednji:

- zahtevnost delovnih nalog oziroma pogojev za pridobitev naziva,
- zahtevana usposobljenost (zahtevana strokovna izobrazba, potrebna dodatna znanja in izkušnje),
- odgovornost in pooblastila,
- psihofizični in umski napori ter

– vplivi okolja.

Dodatni kriteriji in podrobnejše opredelitve kriterijev se določijo s kolektivno pogodbo o skupni metodologiji uvrščanja delovnih mest in nazivov v plačne razrede.

(3) Delovna mesta oziroma nazivi in plačni razredi se v akte o sistemizaciji povzame iz aktov iz prvega odstavka tega člena, ki veljajo za uporabnika proračuna. V aktih o sistemizaciji se izjemoma lahko določi delovno mesto oziroma naziv, ki ga ureja kolektivna pogodba oziroma uredba za drugo dejavnost, in sicer če gre za delovno mesto, ki ga kolektivna pogodba za dejavnost oziroma uredba, ki velja za uporabnika proračuna, ne vsebuje in ga delodajalec nujno potrebuje za izvajanje nalog. Pri tem se v aktu o sistemizaciji upošteva uvrstitev v plačni razred iz te kolektivne pogodbe oziroma uredb. Določbi drugega in tretjega stavka ne veljata za delovna mesta v plačnih podskupinah strokovno - tehničnih in administrativnih delovnih mest, ki jih urejajo kolektivne pogodbe oziroma uredbe za drugo dejavnost, ter za delovna mesta in nazive, ki jih urejajo zavodske kolektivne pogodbe in splošni akti drugih državnih organov.

4. DOLOČANJE OSNOVNE PLAČE JAVNIM USLUŽBENCEM

15. člen

(določanje osnovne plače javnim uslužbencem)

(1) Osnovna plača javnega uslužbenca je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščeno delovno mesto oziroma naziv, na katerega je javni uslužbenec razporejen oziroma s plačnim razredom, ki ga je pridobil z napredovanjem ali z višjo uvrstitvijo v plačni razred na podlagi določb tega zakona.

(2) Če bi bil javni uslužbenec na podlagi določb tega zakona uvrščen v plačni razred, katerega vrednost je nižja od zneska minimalne plače, se javni uslužbenec uvrsti v prvi plačni razred, katerega vrednost je enaka ali višja od minimalne plače. Javnega uslužbenca na podlagi prejšnjega stavka ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva. Tako doseženi plačni razredi se ne štejejo za napredovanje. Časovno obdobje za napredovanje se z višjo uvrstitvijo ne prekine.

16. člen

(določitev plačnega razreda ob zaposlitvi)

Ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi pri delodajalcu v javnem sektorju se javnega uslužbenca uvrsti v izhodiščni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva, če ta zakon ne določa drugače.

17. člen

(določitev plačnega razreda ob prehodu na delovno mesto v istem ali nižjem tarifnem razredu)

(1) Ob premestitvi ali ob sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto pri istem ali pri drugem delodajalcu se javnemu uslužbencu upoštevajo že dosežena napredovanja na prejšnjem delovnem mestu, ki je v istem ali višjem tarifnem razredu. Plačni razred se določi tako, da se število plačnih razredov napredovanj, ki jih je javni uslužbenec dosegel z

napredovanjem na prejšnjem delovnem mestu, doda izhodiščnemu plačnemu razredu delovnega mesta. Kadar se naloge opravljajo v nazivu, se število plačnih razredov napredovanj, ki jih je javni uslužbenec dosegel v nazivu, doda plačnemu razredu naziva.

(2) Če se javni uslužbenec z delovnega mesta, ki se opravlja v nazivih, premesti na delovno mesto ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v nižjem ali istem tarifnem razredu, ki se opravlja v nazivih, ohranja število plačnih razredov, ki jih je dosegel v nazivu, v katerega je bil imenovan pred premestitvijo oziroma sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto.

(3) Če se javni uslužbenec z delovnega mesta brez nazivov premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v nižjem ali istem tarifnem razredu, ki se opravlja v nazivih, javni uslužbenec ohranja število plačnih razredov, doseženih na prejšnjem delovnem mestu.

(4) Če se javni uslužbenec z delovnega mesta, ki se opravlja v nazivih, premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto brez nazivov, ohranja število plačnih razredov, doseženih na prejšnjem delovnem mestu. Enako velja, kadar se javni uslužbenec premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto, ki se opravlja v enem nazivu.

(5) Če javni uslužbenec pred premestitvijo ali sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi za delovno mesto pri istem ali pri drugem delodajalcu predloži pogodbo o zaposlitvi ali aneks k pogodbi o zaposlitvi, iz katerega izhaja, da je na podlagi tega zakona ali Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21, 139/22, 38/24 in 48/24 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZSPJS) na delovnem mestu v javnem sektorju, ki je v istem ali višjem tarifnem razredu, dosegel več napredovanj, kot bi se mu glede na dosežena napredovanja na prejšnjem delovnem mestu upoštevala na podlagi tega člena, se javnemu uslužbencu pri določitvi plače upošteva število napredovanj, kot izhaja iz predložene pogodbe o zaposlitvi ali aneksa k pogodbi o zaposlitvi.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar se javni uslužbenec z delovnega mesta v VII/2. tarifnem razredu premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za delovno mesto v VIII. tarifnem razredu, za katerega se kot pogoj za zasedbo delovnega mesta zahteva pravniški državni izpit ali specializacija v zdravstvu oziroma druga specializacija, opravljena po programih, za katere je pogoj zaključena visokošolska univerzitetna izobrazba (prejšnja) ali magistrski študij (2. bolonjska stopnja), s katero se ne pridobi višje ravni izobrazbe, ter za delovna mesta asistentov, bibliotekarjev in visokošolskih učiteljev lektorjev v visokem šolstvu.

(7) Ne glede na določbe prvega do šestega odstavka tega člena javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

18. člen

(določitev plačnega razreda ob prehodu na drugo delovno mesto v višjem tarifnem razredu)

(1) Če bi bil javni uslužbenec zaradi premestitve ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto oziroma imenovanja v naziv v višjem tarifnem razredu pri istem ali drugem delodajalcu uvrščen v nižji ali isti plačni razred, kot ga je dosegel z napredovanjem na delovnem mestu oziroma v nazivu pred to premestitvijo ali sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi, se

mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se že doseženi plačni razred na delovnem mestu oziroma v nazivu pred premestitvijo oziroma sklenitvijo pogodbe o zaposlitvi oziroma pred imenovanjem v naziv poveča za en plačni razred.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

19. člen

(ohranitev plačnega razreda)

Če je javni uslužbenec na prejšnjem delovnem mestu v nazivu iste ali nižje stopnje dosegel višji plačni razred, kot bi ga dosegel v skladu s 17. členom in 18. členom tega zakona, do izenačitve plačnega razreda na novem delovnem mestu zaradi napredovanja v naziv ali v plačni razred, ohrani najmanj plačni razred, ki ga je dosegel na prejšnjem delovnem mestu. Ne glede na prejšnji stavek, javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred novega delovnega mesta.

20. člen

(pridobitev višjega plačnega razreda zaradi napredovanja v naziv ali višji naziv na istem delovnem mestu)

(1) Javni uslužbenec, ki napreduje na istem delovnem mestu v naziv ali višji naziv, prenese že dosežena napredovanja v plačne razrede na delovnem mestu ali v nižjem nazivu v nov naziv tako, da se doseženi plačni razred pred napredovanjem v naziv ali višji naziv poveča za največ tri plačne razrede.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

21. člen

(določitev plače ob ponovni zaposlitvi po prekinitvi delovnega razmerja v javnem sektorju)

Kadar javni uslužbenec po prekinitvi delovnega razmerja v javnem sektorju ponovno sklene pogodbo o zaposlitvi pri istem ali drugem delodajalcu v javnem sektorju, se za namen določitve plačnega razreda pod pogoji iz 17. in 18. člena tega zakona šteje, da se delovno razmerje nadaljuje brez prekinitve.

22. člen

(možnost določitve višjega plačnega razreda)

(1) Javnega uslužbenca se lahko ob zaposlitvi znotraj javnega sektorja uvrsti v plačni razred, ki je za največ deset plačnih razredov višji od izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, če:

- ima najmanj toliko let delovne dobe na primerljivih delovnih mestih, kot bi jih v skladu s tretjim odstavkom 25. člena tega zakona potreboval za napredovanja za toliko plačnih razredov, za kolikor ga predstojnik višje uvrsti na podlagi tega odstavka,

- ima posebna znanja, kompetence, ki so potrebne za uspešno opravljanje dela na tem delovnem mestu in niso pogoj za zasedbo delovnega mesta ali če za to obstajajo drugi utemeljeni razlogi in
- so v letnem finančnem načrtu zagotovljena finančna sredstva v okviru stroškov dela.

(2) Javnega uslužbenca se lahko pod pogoji iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka ob zaposlitvi, premestitvi, sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto pri istem ali drugem delodajalcu ali med trajanjem pogodbe o zaposlitvi na delovnem mestu s soglasjem pristojnega organa uvrsti v plačni razred, ki je za največ pet plačnih razredov višji od izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva. Soglasje za uvrstitev podajo:

- za javnega uslužbenca, zaposlenega v organih državne uprave in v Javnem gospodarskem zavodu Protokolarne storitve Republike Slovenije, vlada,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega v organih lokalne skupnosti, župan,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj je država, financer pa država ali Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije (v nadaljnjem besedilu: ZZZS), pristojni minister,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri ZZZS in Zavodu za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, pristojni minister,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, katerih ustanovitelj in financer je lokalna skupnost, župan,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega v vrtcu, ki je organizacijska enota osnovne šole, župan,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega pri posrednih uporabnikih proračuna, pri katerih je ustanovitelj lokalna skupnost, financer pa država ali ZZZS, župan v soglasju s pristojnim ministrom,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega na sodiščih, predsednik Vrhovnega sodišča Republike Slovenije,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega na državnem tožilstvu, generalni državni tožilec,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega na državnem odvetništvu, generalni državni odvetnik,
- za javnega uslužbenca, zaposlenega na univerzah ali članicah univerz, upravni odbor univerze,
- za javne uslužbenke, zaposlene v javnem zavodu Radiotelevizija Slovenija, svet zavoda.

(3) Javnega uslužbenca se lahko pod pogoji iz druge in tretje alineje prvega odstavka tega člena ob zaposlitvi, premestitvi, sklenitvi pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto pri istem ali drugem delodajalcu ali med trajanjem pogodbe o zaposlitvi na delovnem mestu s soglasjem pristojnega organa uvrsti v plačni razred, ki je od šest do največ deset plačnih razredov višji od izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva, če ima najmanj tretjino let delovne dobe na primerljivih delovnih mestih, kot bi jih v skladu s tretjim odstavkom 25. člena tega zakona potreboval za napredovanja za toliko plačnih razredov, za kolikor predlaga predstojnik višjo uvrstitev na podlagi tega odstavka. Višja uvrstitev v skladu s prejšnjim stavkom je možna na podlagi izdanega soglasja, ki ga podajo pristojni soglasjedajalci iz prejšnjega odstavka.

(4) Za javnega uslužbenca, zaposlenega v drugih državnih organih in v Slovenski akademiji znanosti in umetnosti (v nadaljnjem besedilu: SAZU), soglasje iz drugega in tretjega odstavka tega člena ni potrebno.

(5) Število javnih uslužbencev pri uporabniku proračuna, ki se lahko v posameznem letu na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena uvrstijo v višji plačni razred, ne sme presegati 10 odstotkov javnih uslužbencev, zaposlenih v posamezni plačni podskupini, in skupaj ne 10 odstotkov zaposlenih pri uporabniku proračuna 1. januarja v tekočem letu, pri čemer se število javnih uslužbencev zaokroži navzgor. Največ 30 odstotkov javnih uslužbencev, ki se bodo uvrstili višje na tej podlagi, je lahko novo zaposlenih.

(6) Javnega uslužbenca na podlagi tega člena ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

(7) Plačni razredi, pridobljeni po prvem odstavku tega člena, se štejejo za napredovanje.

(8) Plačni razredi, pridobljeni po drugem in tretjem odstavku, se ne štejejo za napredovanje, se pa ti plačni razredi prenašajo na delovno mesto ali naziv v istem ali nižjem tarifnem razredu, če gre za sorodno delovno mesto v isti ali drugi plačni podskupini pri istem delodajalcu ali istem organu znotraj delodajalca Republike Slovenije. Javni uslužbenec v tem primeru napreduje v skladu s 25. členom tega zakona, pri čemer se za določitev časovnega obdobja za napredovanje ne upoštevajo plačni razredi, pridobljeni na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena.

23. člen

(določitev plačnega razreda pripravnikom)

Pripravniku se določi osnovna plača na podlagi uvrstitve delovnega mesta oziroma naziva, na katerem lahko pripravnik delo opravlja neposredno po opravljenem pripravništvu oziroma izpitu, določenem po posebnih predpisih, in sicer tako, da je njegova osnovna plača za čas pripravništva za štiri plačne razrede nižja od osnovne plače tega delovnega mesta oziroma naziva.

24. člen

(določitev plačnega razreda v primeru zaposlitve za določen čas)

(1) V primerih, določenih s posebnim zakonom, se lahko osnovna plača javnega uslužbenca, ki sklene delovno razmerje za določen čas, poveča za določeno število plačnih razredov, pri čemer se kot osnova upošteva plačni razred ustreznega delovnega mesta oziroma naziva. Javnega uslužbenca na podlagi prejšnjega stavka ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

(2) Ob vsaki spremembi plačnega razreda zaradi napredovanja v plačni razred, naziv ali višji naziv, se število plačnih razredov, ki jih je javni uslužbenec pridobil v skladu s tem členom, ponovno določi.

(3) Določitev plačnega razreda v skladu s tem členom se ne šteje za napredovanje.

5. NAPREDOVANJE

25. člen

(napredovanje javnih uslužbencev v višji plačni razred)

(1) Javni uslužbenec lahko na delovnem mestu oziroma v nazivu napreduje v višji plačni razred.

(2) Na delovnih mestih, kjer je možno tudi napredovanje v višji naziv, je v posameznem nazivu možno napredovati za pet plačnih razredov, na delovnih mestih, kjer ni možno napredovati v naziv, pa je možno napredovati za deset plačnih razredov. Če z napredovanjem na delovnih mestih, kjer je možno napredovati v naziv, skupaj v vseh nazivih ni možno napredovati za deset plačnih razredov, je v najvišjem nazivu možno napredovati za toliko plačnih razredov, da je doseženo napredovanje v nazivih skupno za deset plačnih razredov.

(3) Javni uslužbenec vsakokrat napreduje za en plačni razred. V prvi do tretji plačni razred delovnega mesta napreduje vsakič po dveh letih, v četrti do sedmi plačni razred delovnega mesta vsakič po nadaljnjih treh letih, v osmi in nadaljnji plačni razred delovnega mesta pa vsakič po nadaljnjih štirih letih (v nadaljnjem besedilu: časovno obdobje za napredovanje).

(4) Javni uslužbenci na delovnih mestih, ki se ne opravljajo v nazivih, v času zaposlitve v javnem sektorju v tretji in peti plačni razred delovnega mesta napredujejo po polovici časovnega obdobja za napredovanje iz prejšnjega odstavka.

(5) Javni uslužbenec, ki izpolni časovno obdobje za napredovanje od 2. decembra preteklega leta do vključno 1. junija tekočega leta, napreduje in pridobi pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom 1. junija tekočega leta. Javni uslužbenec, ki izpolni časovno obdobje za napredovanje od 2. junija do vključno 1. decembra tekočega leta, napreduje in pridobi pravico do plače v skladu z višjim plačnim razredom 1. decembra tekočega leta. Delodajalec javnemu uslužbencu izroči predlog aneksa k pogodbi o zaposlitvi najpozneje 15 dni pred izpolnitvijo pogojev za napredovanje.

(6) Če se delovno mesto opravlja v nazivih, se časovno obdobje za napredovanje določi glede na izhodiščni plačni razred delovnega mesta.

(7) Časovno obdobje za napredovanje teče od prve zaposlitve v javnem sektorju, od zadnjega napredovanja v višji plačni razred oziroma od prekinitve časovnega obdobja za napredovanje iz devetega odstavka tega člena.

(8) V primeru napredovanja v naziv oziroma višji naziv na istem delovnem mestu se časovno obdobje za napredovanje ne prekine.

(9) Časovno obdobje za napredovanje se ob premestitvi ali zaposlitvi na drugem delovnem mestu prekine in začne teči znova v naslednjih primerih:

- če gre za delovno mesto v višjem tarifnem razredu,
- ob prekinitvi delovnega razmerja v javnem sektorju, razen če gre za prekinitev delovnega razmerja, ki je krajša od 90 dni.

(10) Časovno obdobje za napredovanje se v primerih iz osmega in devetega odstavka tega člena šteje glede na plačni razred, ki ga javni uslužbenec pridobi ob ponovni zaposlitvi, napredovanju v naziv ali ob prehodu na drugo delovno mesto.

26. člen

(zadržano napredovanje)

(1) Javnemu uslužbencu se časovno obdobje za napredovanje podaljša za eno leto, če predstojnik ali poslovodni organ, v primeru, ko ima javni uslužbenec nadrejenega, ki spremlja delo in strokovno usposobljenost javnega uslužbenca, pa na predlog nadrejenega, ugotovi, da javni uslužbenec v časovnem obdobju za napredovanje delo opravlja bistveno pod pričakovanji pri večini kriterijev iz 28. člena tega zakona. O zadržanem napredovanju odloči predstojnik ali poslovodni organ s sklepom. Sklep mora vsebovati obrazložitev z navedbo utemeljenih razlogov za zadržano napredovanje. Sklep se izda najpozneje do izpolnitve časovnega obdobja za napredovanje posameznega javnega uslužbenca.

(2) Napredovanje se javnemu uslužbencu ne more zadržati več kot enkrat v posameznem časovnem obdobju za napredovanje.

(3) Število javnih uslužbencev z zadržanim napredovanjem v skladu s tem členom v posameznem letu ne sme presegati 5 odstotkov javnih uslužbencev, zaposlenih pri posameznem uporabniku proračuna 1. januarja v letu napredovanja, pri čemer se število javnih uslužbencev zaokroži navzgor.

(4) Zoper sklep o zadržanem napredovanju lahko javni uslužbenec v osmih delovnih dneh od vročitve sklepa zahteva preizkus utemeljenosti zadržanja napredovanja pred komisijo, ki jo imenuje predstojnik ali poslovodni organ v roku 15 dni od vložitve zahteve.

(5) Komisijo iz prejšnjega odstavka sestavljajo trije javni uslužbenci, ki imajo najmanj enako raven izobrazbe, kot se zahteva za delovno mesto javnega uslužbenca, ki je zahteval preizkus. V komisijo so lahko imenovani tudi javni uslužbenci drugega proračunskega uporabnika.

(6) Predstojnik, poslovodni organ in javni uslužbenec, ki zahteva preizkus, imajo pravico do udeležbe v preizkusu zadržanja napredovanja. Komisija opravi preizkus najpozneje v 15 dneh od njenega imenovanja.

(7) O preizkusu se vodi zapisnik. Komisija o preizkusu odloči s sklepom, s katerim potrdi ali razveljavi zadržanje.

(8) Odločitev komisije je dokončna.

(9) Zoper odločitev komisije lahko javni uslužbenec v 30 dneh od vročitve sklepa pred pristojnim delovnim sodiščem uveljavlja sodno varstvo. Ne glede na prejšnji stavek se v primerih, ko je z drugim zakonom v okviru uveljavljanja pravnega varstva javnega uslužbenca urejen postopek pritožbe oziroma ugovora, upošteva določbe drugega zakona.

27. člen

(pospešeno napredovanje)

(1) Javni uslužbenec lahko napreduje za dva plačna razreda, če v časovnem obdobju za napredovanje delo opravlja bistveno nad pričakovanji pri večini kriterijev iz 28. člena tega zakona.

(2) O pospešenem napredovanju odloči predstojnik ali poslovodni organ, v primeru, ko ima javni uslužbenec nadrejenega, ki spremlja delo in strokovno usposobljenost javnega uslužbenca, pa na predlog nadrejenega, s sklepom. Sklep mora vsebovati obrazložitev izpolnjevanja pogojev za pospešeno napredovanje.

(3) Število javnih uslužbencev, ki napredujejo v skladu s tem členom v posameznem letu, ne sme presegati 10 odstotkov javnih uslužbencev, zaposlenih pri posameznem uporabniku proračuna 1. januarja v letu napredovanja, pri čemer se število javnih uslužbencev zaokroži navzgor.

28. člen

(kriteriji za zadržano in pospešeno napredovanje)

Zadržano in pospešeno napredovanje se presoja glede na naslednje kriterije:

1. izvajanje nalog v skladu z veljavnimi standardi oziroma s pravili stroke in povezovanje znanj z različnih delovnih področij,
2. obseg opravljenega in dodatnega dela,
3. izpolnjevanje dogovorjenih obveznosti in izvajanje nalog v skladu z določenimi roki,
4. samostojnost pri opravljanju dela,
5. natančnost pri opravljanju dela in pogostost napak,
6. zmožnost prilagajanja nepredvidenim situacijam,
7. medsebojno sodelovanje in skupinsko delo ter odnos do sodelavcev in uporabnikov storitev.

6. DEL PLAČE ZA DELOVNO USPEŠNOST

29. člen

(vrsti delovne uspešnosti)

Javni uslužbenec je lahko upravičen do:

1. dela plače za delovno uspešnost,
2. dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu.

a) Del plače za delovno uspešnost

30. člen

(kriteriji in merila za izplačilo dela plače za delovno uspešnosti)

(1) Doseganje nadpovprečnih rezultatov javnega uslužbenca se presoja po naslednjih kriterijih:

- kakovost,
- natančnost,
- samostojnost,
- obseg dela in
- učinkovitost dela.

(2) Kot poseben kriterij se upošteva opravljanje dodatnega dela ali večji obseg dela zaradi odsotnih javnih uslužbencev ali nezasedenih delovnih mest.

(3) Podrobneje se kriteriji in merila za določitev dela plače za delovno uspešnost določijo s predpisom vlade, kolektivnimi pogodbami oziroma splošnimi akti, upoštevaje določbe tega zakona, ki veljajo za posamezne plačne stebre.

31. člen

(viri sredstev za del plače za delovno uspešnost)

(1) Viri sredstev za del plače za delovno uspešnost pri posameznem uporabniku proračuna so:

- 3 odstotki sredstev za osnovne plače javnih uslužbencev,
- vsi prihranki sredstev za plače posameznega uporabnika proračuna, ki nastanejo zaradi odsotnosti javnih uslužbencev z dela, ali nezasedenih delovnih mest,
- sredstva projekta, ki so predvidena v finančnem načrtu uporabnika proračuna, ali sredstva za izvajanje posebnega projekta, ki ga je s svojim aktom določila vlada, in jih je zagotovil financer projekta.

(2) Če tako določa poseben zakon, so vir sredstev za del plače za delovno uspešnost iz prejšnjega odstavka lahko tudi večji prihodki, ki nastanejo zaradi večjega obsega opravljenih storitev in niso pridobljeni na trgu ali prihodki za izvajanje nalog, za katere so s posebnim zakonom na področju vzgoje in izobraževanja določena dodatna sredstva. V primeru plačila dela plače za delovno uspešnost iz sredstev, določenih v tem odstavku, ne velja omejitev iz prvega odstavka 33. člena tega zakona.

(3) Pri posameznem uporabniku proračuna se pri določitvi sredstev za osnovne plače iz prve alineje prvega odstavka tega člena upoštevajo podatki o osnovnih plačah za posamezne mesece na ravni proračunskega uporabnika ali organizacijske enote. Na tej podlagi uporabnik proračuna določi obseg sredstev za posamezno obdobje ugotavljanja delovne uspešnosti. Pri določitvi sredstev za osnovne plače se ne upoštevajo sredstva za osnovne plače javnih uslužbencev plačne skupine B in funkcionarjev.

(4) Kot prihranki sredstev za plače posameznega uporabnika proračuna zaradi odsotnosti javnih uslužbencev z dela se štejejo:

- prihranek, ki nastane zaradi razlike med plačo javnega uslužbenca in nadomestilom njegove plače v breme uporabnika proračuna,
- prihranek, ki nastane zaradi nadomestila plače, ki ne bremeni uporabnika proračuna, pri katerem je javni uslužbenec zaposlen,
- prihranek, ki nastane zaradi opravljanja dela s krajšim delovnim časom od polnega na podlagi posebnih predpisov na delovnih mestih, za katera so v finančnem načrtu zagotovljena sredstva za delo s polnim delovnim časom,
- prihranek, ki nastane zaradi odsotnosti javnih uslužbencev, za katero le-ti niso upravičeni do nadomestila plače.

(5) Prihranek sredstev v finančnem načrtu uporabnika proračuna zaradi nezasedenih delovnih mest se upošteva, če so delovna mesta v kadrovskem načrtu predvidena za zasedbo in so v finančnem načrtu zagotovljena sredstva za zasedbo teh delovnih mest ter delovna mesta niso zasedena oziroma so zasedena za krajši delovni čas.

(6) Posamezen uporabnik proračuna mora na letni ravni izplačati:

- v celoti obseg sredstev za osnovne plače javnih uslužbencev iz prve alineje prvega odstavka tega člena in
- najmanj 50 odstotkov prihrankov sredstev za plače iz druge alineje prvega odstavka tega člena.

32. člen

(postopek ugotavljanja dela plače za delovno uspešnost)

(1) Del plače za delovno uspešnost se izplačuje mesečno, trimesečno ali polletno.

(2) Del plače za delovno uspešnost na podlagi kriterijev in meril določi predstojnik ali poslovodni organ ali oseba, ki je javnemu uslužbencu nadrejena tako, da najprej določi del plače za delovno uspešnost tistim javnim uslužbencem, ki opravljajo dodatno delo ali večji obseg dela zaradi odsotnih javnih uslužbencev ali nezasedenih delovnih mest, iz razlike sredstev pa tistim javnim uslužbencem, ki dosegajo nadpovprečne rezultate v posameznem obdobju.

(3) Del plače za delovno uspešnost iz sredstev projekta se izplača javnim uslužbencem, ki so zaposleni za delo na projektu in javnim uslužbencem, ki opravljajo naloge na projektu.

(4) O izplačilu dela plače za delovno uspešnost se za posamezno obdobje izplačevanja izda obvestilo, v katerem se navedejo:

- celoten obseg sredstev za izplačilo dela plače za delovno uspešnost po virih iz prvega odstavka prejšnjega člena,
- javni uslužbenci, ki prejmejo del plače za delovno uspešnost, z ločeno navedbo javnih uslužbencev, ki prejmejo del plače za delovno uspešnost zaradi opravljanja dodatnega dela ali večjega obsega dela zaradi odsotnih javnih uslužbencev ali nezasedenih delovnih mest in ločeno navedbo javnih uslužbencev, ki prejmejo delovno uspešnost zaradi opravljanja dela na projektu, in
- višina izplačila dela plače za delovno uspešnost za posameznega javnega uslužbenca.

(5) Obvestilo iz prejšnjega odstavka se objavi znotraj uporabnika proračuna oziroma organizacijske enote.

33. člen

(višina dela plače za delovno uspešnost)

(1) Del plače za delovno uspešnost javnih uslužbencev se lahko izplača največ v višini 30 odstotkov osnovne plače javnega uslužbenca v posameznem mesecu.

(2) Del plače za delovno uspešnost iz sredstev posebnega projekta se lahko izplača največ v višini 50 odstotkov osnovne plače javnega uslužbenca v posameznem mesecu.

(3) Skupno lahko javni uslužbenec prejme izplačilo delovne uspešnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena največ v višini 50 odstotkov osnovne plače javnega uslužbenca v posameznem mesecu.

b) Del plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu

34. člen

(del plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Uporabniki proračuna, ki poleg sredstev za izvajanje javne službe pridobivajo sredstva s prodajo blaga in storitev na trgu, del tako pridobljenih sredstev uporabijo za plačilo dela plače za delovno uspešnost, poleg obsega sredstev iz 31. člena tega zakona.

(2) Vlada določi prihodke od prodaje blaga in storitev na trgu in najnižji ter najvišji obseg sredstev, ki se lahko uporabi za plačilo dela plače za delovno uspešnost iz prejšnjega odstavka. Vlada lahko določi, da se za plačilo dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu namenijo tudi nekateri nejavni prihodki za javno službo.

35. člen

(pogoji za izplačilo sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Del sredstev za plačilo dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu se lahko izplačuje, če so iz tega vira zagotovljena finančna sredstva v okviru stroškov dela.

(2) Uporabnik proračuna lahko uporabi sredstva iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu za plačilo dela plače za delovno uspešnost, če izpolnjuje naslednje pogoje:

1. opravlja storitve javne službe v dogovorjenem obsegu in kakovosti na podlagi sprejetih programov dela, katerih sestavni del je obseg posamezne javne službe, ki ga je potrdil financer in finančni načrt za izvajanje posamezne javne službe, oziroma v skladu s pogodbo o opravljanju storitev javne službe,
2. v letnem poročilu za preteklo leto izkazuje vsaj izravnane prihodke in odhodke za izvajanje javne službe, razen v izjemnih primerih, ki jih določi vlada,

3. v letnem poročilu za preteklo leto izkazuje vsaj izravnane prihodke in odhodke od prodaje blaga in storitev na trgu,
4. ima sprejet celoten program dela in celoten finančni načrt za tekoče leto,
5. ima normative za delitev stroškov, ki nastanejo pri opravljanju javne službe oziroma prodaji blaga in storitev na trgu.

36. člen

(odločanje o razdelitvi in izplačilu sredstev iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu)

(1) Obseg sredstev, namenjen izplačilu dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, določi predstojnik ali poslovodni organ po predhodni pridobitvi mnenj reprezentativnih sindikatov.

(2) Kriterije za izplačilo dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, določi predstojnik ali poslovodni organ v dogovoru z reprezentativnimi sindikati.

(3) Dinamiko izplačil dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu določi organ upravljanja uporabnika proračuna na predlog predstojnika ali poslovnega organa po prehodni pridobitvi mnenja reprezentativnega sindikata.

(4) Javnemu uslužbencu se lahko izplača del plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu letno največ v višini šestkratnika vrednosti plačnega razreda, v katerega je bil uvrščen meseca decembra preteklega leta. Če javni uslužbenec decembra preteklega leta ni bil zaposlen v javnem sektorju, se mu lahko izplača del plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu letno največ v višini šestkratnika vrednosti plačnega razreda, v katerega se je uvrstil ob zaposlitvi v tekočem letu. V primeru zaposlitve med letom se šestkratnik vrednosti plačnega razreda določi sorazmerno glede na število mesecev zaposlitve v letu.

(5) O izplačilu dela plače za delovno uspešnost iz prejšnjega odstavka se izda obvestilo, ki se objavi znotraj uporabnika proračuna oziroma organizacijske enote.

7. DODATKI

37. člen

(vrste dodatkov)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo:

1. položajni dodatek,
2. dodatek za delovno dobo,
3. dodatek za mentorstvo,
4. dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat, če to ni pogoj za zasedbo delovnega mesta,
5. dodatek za dvojezičnost,

6. dodatki za manj ugodne delovne pogoje, ki niso upoštevani v vrednotenju delovnega mesta, naziva,
7. dodatki za nevarnost in posebne obremenitve, ki niso upoštevane v vrednotenju delovnega mesta, naziva,
8. dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času,
9. dodatek za pripravljenost in
10. dodatki za prepovedi in omejitve.

(2) Javnim uslužbencem pripadajo dodatki le v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(3) Kadar dodatek ni določen v nominalnem znesku, je osnova za obračun dodatka osnovna plača javnega uslužbenca.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena se izplačujejo v višini, določeni z zakonom, podzakonskim aktom ali kolektivno pogodbo za javni sektor. Če je javni uslužbenec zaposlen za krajši delovni čas od polnega, mu dodatki, ki so določeni v nominalnem znesku, pripadajo v ustreznem deležu glede na delovni čas zaposlitve, razen v primeru, ko se dodatki izplačujejo za začeto uro opravljanja dela v določenih pogojih.

38. člen

(položajni dodatek)

(1) Položajni dodatek je del plače, ki pripada javnemu uslužbencu, ki izvršuje pooblastila v zvezi z vodenjem, usklajevanjem in izvajanjem dela kot vodja notranje organizacijske ali druge enote, vrednotenje teh nalog pa ni vključeno v osnovno plačo delovnega mesta ali naziva. Položajni dodatek mu pripada, če enota, ki jo vodi, dosega velikost, določeno s predpisom vlade.

(2) Višina položajnega dodatka znaša najmanj 5 odstotkov in največ 12 odstotkov osnovne plače.

(3) Kriterije za določitev višine položajnega dodatka določi vlada s predpisom.

39. člen

(dodatek za delovno dobo)

(1) Dodatek za delovno dobo je del plače, s katerim se vrednotijo delovne izkušnje, pridobljene v celotni delovni dobi javnega uslužbenca ali funkcionarja, v obdobjih opravljanja dela v delovnem razmerju in opravljanja samostojne dejavnosti oziroma poklicnega opravljanja funkcije v Republiki Sloveniji ali v tujini.

(2) Višina dodatka za delovno dobo se s kolektivno pogodbo za javni sektor določi za vsako zaključeno leto delovne dobe, ne glede na to, ali je javni uslužbenec delal krajši ali polni delovni čas.

40. člen

(dodatek za mentorstvo)

(1) Javnemu uslužbencu, ki je v okviru rednega delovnega časa določen za uvajanje pripravnikov, specializantov, zaposlenih na usposabljanju, ali za uvajanje dijakov in študentov, ki opravljajo obvezno prakso, pripada za vsako, s programom oziroma z normativom določeno mentorsko uro, dodatek za mentorstvo.

(2) Pogoji in višina dodatka za mentorstvo se za javne uslužbence določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

41. člen

(dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat)

Pogoji za izplačilo in višina dodatka za specializacijo, magisterij ali doktorat se določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

42. člen

(dodatek za dvojezičnost)

(1) Dodatek za dvojezičnost pripada javnim uslužbencem, ki delajo na območjih občin, v katerih živi italijanska ali madžarska narodna skupnost, kjer je italijanski ali madžarski jezik tudi uradni jezik, če je znanje jezika narodne skupnosti pogoj za opravljanje dela.

(2) Višina dodatka iz prejšnjega odstavka znaša:

- od 12 odstotkov do 15 odstotkov osnovne plače za ravnatelje, učitelje in ostale strokovne delavce v osnovnem in srednjem šolstvu ter ravnatelje, vzgojitelje in ostale strokovne delavce v vrtcih, strokovne delavce Zavoda Republike Slovenije za šolstvo ter novinarje Javnega zavoda RTV Slovenija in novinarje tiskanih medijev narodnih skupnosti,
- od 3 do 6 odstotkov osnovne plače za ostale javne uslužbence.

(3) Višino dodatka iz prve in druge alineje prejšnjega odstavka določi predstojnik, in sicer na osnovi zahtevane stopnje znanja jezika narodne skupnosti ter dejanske uporabe tega jezika pri opravljanju dela.

43. člen

(dodatki za manj ugodne delovne pogoje)

(1) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje pripadajo javnim uslužbencem le, če opravljajo delo v takih pogojih in manj ugodni delovni pogoji niso upoštevani v osnovni plači.

(2) Dodatki za manj ugodne delovne pogoje in njihova višina se za javne uslužbence določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

44. člen

(dodatki za nevarnost in posebne obremenitve)

(1) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve pripadajo javnim uslužbencem le za čas, ko opravljajo delo v takih pogojih ter nevarnost in posebne obremenitve niso upoštevane v osnovni plači.

(2) Dodatki za nevarnost in posebne obremenitve in njihova višina se določijo za javne uslužbence s kolektivno pogodbo za javni sektor.

45. člen

(dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času)

(1) Javnim uslužbencem pripadajo za delo v delovnem času, ki je zanje manj ugoden, dodatki za:

- izmensko delo,
- delo v deljenem delovnem času,
- delo v neenakomerno razporejenem delovnem času,
- delo ponoči, v nedeljo in na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan ali praznik, ter
- za delo preko polnega delovnega časa.

(2) Dodatki iz prve, druge in tretje alineje prejšnjega odstavka se med seboj izključujejo.

(3) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za izmensko delo za delo v popoldanski in nočni izmeni oziroma za redno delo v popoldanskem času za čas, ki je po zakonu ali drugem predpisu, kolektivni pogodbi ali splošnem aktu delodajalca določen za popoldansko ali nočno izmeno oziroma za redno delo v popoldanskem času.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena pripadajo javnemu uslužbencu le za čas, ko dela v času, ki je manj ugoden.

(5) Višina dodatkov iz tega člena se za javne uslužbence določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

46. člen

(dodatek za pripravljenost)

(1) Javnemu uslužbencu pripada dodatek za pripravljenost v kraju bivanja ali v kraju po njegovi izbiri (v nadaljnjem besedilu: pripravljenost na domu), če je pripravljenost na domu izven delovnega časa pisno odrejena, in sicer v primerih, ki jih določa zakon ali kolektivna pogodba.

(2) Višina dodatka za pripravljenost na domu za javne uslužbence se določi s kolektivno pogodbo za javni sektor.

47. člen

(dodatki za prepovedi in omejitve)

(1) Dodatki za prepovedi so del plače, s katerim se vrednotijo ustavne in zakonske prepovedi, ki posegajo v ustavne ali splošne zakonske pravice javnih uslužbencev v obdobju delovnega razmerja.

(2) Dodatki za omejitve so del plače, s katerim se vrednotijo ustavne in zakonske omejitve, ki omejujejo ustavne ali splošne zakonske pravice javnih uslužbencev v obdobju delovnega razmerja.

(3) Dodatki iz prvega in drugega odstavka tega člena ter njihova višina se določijo s kolektivno pogodbo za javni sektor.

8. ZAGOTAVLJANJE JAVNOSTI, PREGLEDNOSTI IN PRIMERLJIVOSTI PLAČ V JAVNEM SEKTORJU

48. člen

(javnost plač in posredovanje podatkov o plačah in drugih stroških dela)

(1) Plače v javnem sektorju so javne, pri čemer so javnosti dostopni osebno ime in priimek javnega uslužbenca oziroma funkcionarja, podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, bruto znesku plače in bruto znesku vseh sestavin plače, razen o dodatku za delovno dobo.

(2) Določba prvega odstavka tega člena ne velja za podatke o plačah javnih uslužbencev v obveščevalnih in varnostnih službah.

(3) Uporabniki proračuna podatke o izplačanih plačah in drugih stroških dela iz drugega odstavka 49. člena tega zakona pošljejo ministrstvu, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju preko Agencije za javnopravne evidence in storitve, v skladu z metodologijo za posredovanje in analizo podatkov o plačah, ki jo predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju.

(4) Uporabniki proračuna lokalne skupnosti posredujejo podatke o izplačanih plačah in drugih stroških dela iz drugega odstavka 49. člena tega zakona županu ali občinskemu svetu na njuno zahtevo.

49. člen

(spremljanje gibanja plač in drugih stroškov dela v javnem sektorju)

(1) Za namen spremljanja gibanja plač in drugih stroškov dela, ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, vodi evidenco o plačah in drugih stroških dela.

(2) Evidenca iz prejšnjega odstavka vsebuje naslednje podatke:

- o uporabniku proračuna,
- davčna številka javnega uslužbenca ali funkcionarja,
- spol javnega uslužbenca ali funkcionarja,

- o delovnem mestu, nazivu oziroma funkciji,
- o osnovni plači,
- o nadomestilih plače,
- o izplačilu dodatkov,
- o izplačilu dela plače za delovno uspešnost,
- o drugih plačilih, ki so del plače v skladu s tem zakonom,
- o izplačilu plače za čas dežurstva in dela preko polnega delovnega časa,
- o izplačilu povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja, kot jih določa enotna metodologija za obračun in izplačilo plač, ki jo z uredbo predpiše vlada.

(3) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, enkrat letno v skladu s predpisano metodologijo iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona pripravi analizo gibanja plač v javnem sektorju in jo posreduje v mnenje reprezentativnim sindikatom javnega sektorja in jo nato skupaj z mnenjem posreduje vladi. Analizo iz prejšnjega stavka skupaj z mnenjem reprezentativnih sindikatov javnega sektorja vlada predloži državnemu zboru skupaj z zaključnim računom državnega proračuna Republike Slovenije. Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, analizo objavi na svoji spletni strani. Če reprezentativni sindikati javnega sektorja ne predložijo mnenja v 15 dneh, se analiza posreduje vladi in državnemu zboru brez njihovega mnenja.

50. člen

(obračun plač)

(1) Vsi uporabniki proračuna obračunavajo in izplačujejo plače na podlagi enotne metodologije in obrazcev, ki jih predpiše vlada. Vlada predpiše tudi postopek in način določitve šifrant, ki se uporablja pri izplačilu plač in drugih stroškov dela. Šifrant ministrstvo, pristojno za sistem plač, objavlja na svoji spletni strani. Uporabniki proračuna morajo pri posredovanju podatkov v evidenco iz drugega odstavka prejšnjega člena upoštevati šifrant iz prejšnjega stavka.

(2) Plače javnih uslužbencev se obračunavajo in izplačujejo na podlagi povprečne mesečne delovne obveznosti, ki izhaja iz sprejetega letnega delovnega koledarja, skladno s predpisom vlade iz prejšnjega odstavka.

III. POSEBNOSTI PRI DOLOČANJU PLAČ ZNOTRAJ POSAMEZNEGA PLAČNEGA STEBRA

1. SPLOŠNO

51. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe tega poglavja tega zakona se uporabljajo za določitev plače javnih uslužbencev in funkcionarjev v posameznem plačnem stebru.

(2) Plačni stebri so:

1. plačni steber: funkcionarji,
2. plačni steber: javni uslužbenci v državnih organih, lokalnih skupnostih, javnih zavodih gasilcev in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna,
3. plačni steber: javni uslužbenci v zdravstvu in socialnem varstvu, javnih zavodih s področja obvezne socialne varnosti in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna,
4. plačni steber: javni uslužbenci v raziskovalni dejavnosti, izobraževanju in kulturi in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna,
5. plačni steber: javni uslužbenci v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

52. člen

(vsebina stebra)

(1) V okviru plačnega stebra se zagotavlja načelo enakega plačila za delo na primerljivih delovnih mestih, nazivih in funkcijah.

(2) V posameznem plačnem stebru se vodijo pogajanja in usklajevanja o:

- uvrstitvah delovnih mest, nazivih in funkcij v plačne razrede,
- merilih in kriterijih za določitev in izplačevanje dela plače za delovno uspešnost,
- drugih posebnostih, ki jih določa ta zakon.

2. SKUPNE DOLOČBE, KI VELJAJO ZA JAVNE USLUŽBENCE PLAČNE SKUPINE B

53. člen

(opredelitev javnih uslužbencev plačne skupine B)

V plačno skupino B sodijo: direktorji, predsedniki in člani uprav, rektorji, dekani, glavni tajniki univerz, ravnatelji, strokovni direktorji in strokovni vodje, predsedniki, ki niso funkcionarji, direktorji vladnih služb, generalni direktorji in direktorji organov v sestavi, načelnik Generalštaba Slovenske vojske, generalni direktorji direktorátov, glavni inšpektorji, generalni sekretarji oziroma sekretarji državnih organov, ki niso funkcionarji, načelniki upravnih enot, direktorji oziroma tajniki občinskih uprav, vršilci dolžnosti direktorjev, namestniki in pomočniki direktorjev.

54. člen

(določitev osnovne plače javnim uslužbencem plačne skupine B)

(1) Osnovne plače javnim uslužbencem plačne skupine B, zaposlenih pri uporabnikih proračuna se določijo z uvrstitvijo v plačni razred, upošteva se zahtevnost delovnega mesta ter pomen uporabnika proračuna, ki ga vodijo.

(2) Uvrstitev v plačne razrede javnih uslužbencev plačne skupine B določi vlada z uredbo. Za posamezne vrste delovnih mest se lahko uvrstitev določi v razponu plačnih razredov, pri čemer morajo biti določeni tudi kriteriji za določitev plačnega razreda.

(3) Plačni razred za določitev osnovne plače javnim uslužbencem plačne skupine B pri uporabnikih proračuna določi predstojnik oziroma organ pristojen za njegovo imenovanje ob upoštevanju razponov plačnih razredov, kriterijev in metodologije za uvrstitev delovnih mest, ki jih določi vlada.

(4) Javnim uslužbencem plačne skupine B, imenovanim v naziv, se plača, ne glede na naziv, določi v skladu z uredbo iz drugega odstavka tega člena.

55. člen

(napredovanje javnih uslužbencev iz plačne skupine B)

(1) Javni uslužbenci plačne skupine B ne napredujejo v višji plačni razred, se jim pa ob prenehanju mandata pri določitvi plače na novem delovnem mestu upoštevajo plačni razredi, ki bi jih dosegli, če bi v času trajanja mandata napredovali v časovnih obdobjih za napredovanje iz tega zakona.

(2) Časovno obdobje za napredovanje se javnim uslužbencem plačne skupine B ob nastopu mandata in ob prenehanju mandata ne prekine.

(3) Javnemu uslužbencu plačne skupine B se na delovnem mestu, ki ga zasedejo po prenehanju mandata, upoštevajo tudi že dosežena napredovanja na delovnem mestu, ki so ga zasedali pred nastopom mandata, če je delovno mesto pred nastopom mandata v istem ali višjem tarifnem razredu od delovnega mesta, ki ga zasedejo po prenehanju mandata. Če je novo delovno mesto v višjem tarifnem razredu od delovnega mesta pred nastopom mandata in bi bil na podlagi prvega odstavka tega člena uvrščen v isti ali nižji plačni razred, kot ga je dosegel pred nastopom mandata, se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se plačni razred, v katerega je bil uvrščen pred nastopom mandata, poveča za en plačni razred.

(4) Ne glede na določbe tega člena javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

56. člen

(dodatki javnih uslužbencev plačne skupine B)

(1) Javnim uslužbencem plačne skupine B pripadajo dodatki le v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Javnim uslužbencem plačne skupine B pripadajo dodatek za delovno dobo, dodatek za mentorstvo, dodatek za specializacijo, magisterij ali doktorat, če to ni pogoj za zasedbo delovnega mesta, dodatek za dvojezičnost in dodatki za nevarnost in posebne obremenitve.

(3) Javni uslužbenci plačne skupine B, ki v istem javnem zavodu hkrati opravljajo tudi delo v svojem osnovnem poklicu, lahko izjemoma, s soglasjem pristojnega ministra oziroma rektorja, zaradi nemotenega opravljanja dejavnosti, opravljajo tudi delo preko polnega delovnega časa in stalni pripravljenosti. Za ta čas jim pripada osnovna plača in druge sestavine plače glede na delovno mesto, na katerem se tako delo, ki je opredeljeno v pogodbi o zaposlitvi, opravlja.

57. člen

(del plače za delovno uspešnost javnih uslužbencev plačne skupine B)

(1) Javni uslužbenci plačne skupine B, ki dosežejo nadpovprečne rezultate pri opravljanju delovnih nalog, so upravičeni do dela plače za delovno uspešnost. Obseg sredstev za del plače za delovno uspešnost se zanje oblikuje in izkazuje ločeno od sredstev za del plače za delovno uspešnost drugih javnih uslužbencev.

(2) Za javne uslužbence plačne skupine B se del plače za delovno uspešnost ugotavlja najmanj enkrat letno in se lahko izplača letno največ v višini ene osnovne plače javnega uslužbenca plačne skupine B v mesecu pred izplačilom dela plače za delovno uspešnost.

(3) Kriterije za določitev dela plače za delovno uspešnost javnih uslužbencev plačne skupine B določi pristojni minister. Kot posebni kriterij se lahko upošteva opravljanje dodatnega dela ali večji obseg dela zaradi odsotnih javnih uslužbencev ali nezasedenih delovnih mest.

(4) Javni uslužbenci plačne skupine B so upravičeni tudi do dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu, pod enakimi pogoji in v enaki višini, kot veljajo za ostale javne uslužbence.

(5) Javni uslužbenci plačne skupine B so upravičeni tudi do dela plače za delovno uspešnost iz sredstev projekta, pod enakimi pogoji, kot veljajo za javne uslužbence.

(6) Izplačilo delovne uspešnosti iz naslova posebnega projekta iz prejšnjega odstavka ne sme presegati 33 odstotkov osnovne plače javnega uslužbenca plačne skupine B mesečno, izplačilo delovne uspešnosti iz preostalih projektov ne sme presegati 13 odstotkov osnovne plače javnega uslužbenca plačne skupine B mesečno.

58. člen

(odločitev o izplačilu dela plače za delovno uspešnosti)

(1) Odločitev o izplačilu dela plače za delovno uspešnost iz prejšnjega člena za javne uslužbence plačne skupine B, sprejme:

- v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti, predstojnik,
- v javnih skladih, javnih zavodih, javnih agencijah in javnih gospodarskih zavodih, poslovodni organ, za poslovodne organe pa organ, pristojen za njihovo imenovanje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka odloči o izplačilu dela plače za delovno uspešnost javnega uslužbenca plačne skupine B, kadar je organ pristojen za njegovo imenovanje vlada, pristojen minister.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena odloči o izplačilu dela plače za delovno uspešnost javnega uslužbenca plačne skupine B vladne službe, ki je odgovoren predsedniku vlade ali generalnemu sekretarju vlade, predsednik vlade oziroma generalni sekretar vlade.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena odloči o izplačilu dela plače za delovno uspešnost javnega uslužbenca plačne skupine B, kadar je organ pristojen za njegovo imenovanje državni zbor, ustanovitelj.

3. PRVI PLAČNI STEBER: FUNKCIONARJI

59. člen

(obseg stebra)

V prvi plačni steber se uvrščajo funkcionarji, ki sodijo v plačno skupino A (A1 do A5).

60. člen

(določitev osnovne plače funkcionarjev)

(1) Osnovna plača funkcionarja je določena s plačnim razredom, v katerega je uvrščena posamezna funkcija oziroma s plačnim razredom, ki ga je funkcionar pridobil z napredovanjem, če funkcionar lahko napreduje v skladu z zakonom.

(2) Uvrstitev posameznih funkcij v plačne razrede se določi s tem zakonom. Uvrstitev in razponi možnih napredovanj v višji plačni razred so določeni v Prilogi 2, ki je sestavni del tega zakona.

61. člen

(napredovanje funkcionarjev)

(1) Funkcionarji ne napredujejo v višji plačni razred, razen sodnikov in državnih tožilcev, za katere napredovanje ureja zakon. Funkcionarjem, ki ne napredujejo, se ne glede na prejšnji stavek ob prenehanju opravljanja funkcije pri določitvi plače na novem delovnem mestu upoštevajo plačni razredi napredovanj, ki bi jih dosegli, če bi v času opravljanja funkcije napredovali v časovnih obdobjih za napredovanje iz tega zakona. Funkcionarjem, ki napredujejo, se ob prenehanju opravljanja funkcije pri določitvi plače na novem delovnem mestu upošteva število napredovanj, ki so jih dosegli v času opravljanja funkcije ali plačni razredi napredovanj, ki bi jih dosegli, če bi v času opravljanja funkcije napredovali v časovnih obdobjih za napredovanje iz tega zakona, če je to zanje ugodneje.

(2) Časovno obdobje za napredovanje se funkcionarjem ob začetku opravljanja funkcije in ob prenehanju opravljanja funkcije ne prekine.

(3) Funkcionarju se na delovnem mestu, ki ga zasedejo po prenehanju funkcije, upoštevajo tudi že dosežena napredovanja na delovnem mestu, ki so ga zasedali pred začetkom opravljanja funkcije, če je delovno mesto pred začetkom opravljanja funkcije v istem ali višjem tarifnem razredu od delovnega mesta, ki ga zasedejo po prenehanju opravljanja funkcije. Če je novo delovno mesto v višjem tarifnem razredu od delovnega mesta pred začetkom opravljanja funkcije in bi bil na podlagi prvega odstavka tega člena uvrščen v isti ali nižji plačni razred, kot ga je dosegel pred nastopom funkcije se mu plačni razred na novem delovnem mestu oziroma v nazivu določi tako, da se plačni razred, v katerega je bil uvrščen pred nastopom funkcije poveča za en plačni razred.

(4) Ne glede na določbe tega člena javnega uslužbenca ni mogoče uvrstiti v višji plačni razred, kot znaša končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

62. člen

(dodatki in del plače za delovno uspešnost)

(1) Funkcionarjem pripadajo dodatki le v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Funkcionarjem pripada dodatek za delovno dobo, sodnikom in državnim tožilcem pa pripadajo tudi dodatki za dvojezičnost, položajni dodatek, dodatek za mentorstvo, dodatek za delo v manj ugodnem delovnem času, dodatek za pripravljenost.

(3) Funkcionarjem ne pripada del plače za delovno uspešnost.

63. člen

(dodatek za delovno dobo)

Funkcionarjem pripada dodatek za delovno dobo v višini 0,33 odstotka od osnovne plače za vsako zaključeno leto delovne dobe, pod pogoji iz 39. člena tega zakona.

64. člen

(dodatki sodnikov in državnih tožilcev za delo v manj ugodnem delovnem času in za pripravljenost)

(1) Sodnikom in državnim tožilcem pripadajo naslednji dodatki za delo v manj ugodnem delovnem času:

- za delo preko polnega delovnega časa,
- za čas dežurstva, ki presega polni delovni čas,
- za delo ponoči,
- za delo v nedeljo in
- za delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan.

(2) Dodatki iz prejšnjega odstavka in dodatek za pripravljenost se določijo v naslednjih višinah:

- za delo preko polnega delovnega časa in za čas dežurstva, ki presega polni delovni čas, v višini 30 odstotkov urne postavke osnovne plače,
- za delo ponoči v višini 40 odstotkov urne postavke osnovne plače,
- za delo v nedeljo v višini 90 odstotkov urne postavke osnovne plače,
- za delo na dan, ki je z zakonom določen kot dela prost dan, v višini 120 odstotkov urne postavke osnovne plače in
- za ure pripravljenosti v višini 20 odstotkov urne postavke osnovne plače.

(3) Dodatka iz tretje in četrte alineje prejšnjega odstavka se med seboj izključujeta.

(4) Dodatki iz prvega odstavka tega člena pripadajo le za čas dela v manj ugodnem delovnem času.

65. člen

(položajni dodatki za sodnike in državne tožilce)

(1) Sodniku in državnemu tožilcu, ki vodi organizacijsko enoto (v nadaljevanju oddelek), pripada položajni dodatek v odstotku od njegove osnovne plače, in sicer v višini:

- 10 odstotkov, če vodi oddelek z najmanj 40 javnimi uslužbenci ali 20 na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 9 odstotkov, če vodi oddelek z najmanj 30 javnimi uslužbenci ali 15 na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 8 odstotkov, če vodi oddelek z najmanj 20 javnimi uslužbenci ali desetimi na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 5 odstotkov, če vodi oddelek z najmanj desetimi javnimi uslužbenci ali petimi na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci,
- 4 odstotke, če vodi oddelek na Vrhovnem sodišču, Vrhovnem državnem tožilstvu, če vodi zunanji oddelek, ki se oblikuje v skladu z zakonom, ali oddelek z manj kot petimi na ta oddelek razporejenimi sodniki oziroma državnimi tožilci.

(2) Sodniku in državnemu tožilcu, dodeljenemu na pristojno ministrstvo, pripada dodatek za čas dodelitve v višini 10 odstotkov njegove osnovne plače.

(3) Spremembe števila zaposlenih se upoštevajo dvakrat letno, in sicer 1. januarja in 1. julija.

(4) Predsedniki in podpredsedniki sodišč, vodje državnih tožilstev in njihovi namestniki niso upravičeni do položajnega dodatka iz tega člena.

66. člen

(dodatek za mentorstvo za sodnike in državne tožilce)

(1) Sodniku in državnemu tožilcu, ki je v okviru rednega delovnega časa določen za uvajanje pripravnikov in zaposlenih na usposabljanju, pripada dodatek za mentorstvo.

(2) Dodatek za mentorstvo znaša 260 evrov mesečno in se obračunava le za obdobje, ko sodnik oziroma državni tožilec opravlja delo mentorja.

(3) Dodatek iz tega člena se usklajuje na enak način kot osnovne plače.

67. člen

(dodatek za dvojezičnost za sodnike in državne tožilce)

(1) Dodatek za dvojezičnost pripada sodnikom in državnim tožilem, ki delajo na območjih občin, v katerih živita italijanska ali madžarska narodna skupnost, kjer je italijanski ali madžarski jezik tudi uradni jezik, če je znanje jezika narodne skupnosti pogoj za opravljanje dela oziroma funkcije.

(2) Višina dodatka iz prejšnjega odstavka znaša do 6 odstotkov osnovne plače sodnika oziroma državnega tožilca.

(3) Višino dodatka določi sodni svet za sodnike in državnotožilski svet za državne tožilce, in sicer na osnovi zahtevane stopnje znanja jezika narodne skupnosti ter dejanske uporabe tega jezika pri opravljanju dela.

68. člen

(določitev plače pravosodnim funkcionarjem ob vrnitvi na pravosodno funkcijo)

Kadar pravosodni funkcionar po prenehanju opravljanja funkcije ponovno začne opravljati isto pravosodno funkcijo, se mu pri določitvi plače upoštevajo plačni razredi napredovanj, ki jih je dosegel pred prenehanjem opravljanje funkcije.

4. DRUGI PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V DRŽAVNIH ORGANIH, LOKALNIH SKUPNOSTI, JAVNIH ZAVODIH GASILCEV IN JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

69. člen

(obseg stebra)

V drugi plačni steber sodijo javni uslužbenci v državnih organih in lokalnih skupnostih na uradniških, strokovno - tehničnih in administrativnih delovnih mestih, ki sodijo v plačno skupino C, del plačne podskupine I1, in sicer javni uslužbenci v javnih zavodih gasilcev ter javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

70. člen

(uvrščanje v plačne razrede)

(1) Delovna mesta oziroma nazivi iz prejšnjega člena v plačnih podskupinah C2, C3, C5, C6, C7, C8, C9 in gasilci v plačni podskupini I1 se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, v plačni podskupini C4 pa s predpisom vlade ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(2) Ne glede na določbe tega člena se delovna mesta in nazivi v obveščevalnih in varnostnih službah, ki niso uvrščeni v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, uvrščajo v plačne razrede s splošnim aktom organa, h kateremu da soglasje vlada. Akt se ne objavi.

(3) Delovna mesta oziroma nazivi v plačni podskupini C1 in C8 v drugih državnih organih se uvrščajo v plačne razrede z aktom državnega organa, upošteva uvrstitev primerljivih delovnih mest in nazivov plačne skupine C v kolektivni pogodbi dejavnosti. Akt se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Delovna mesta oziroma nazivi v plačni podskupini C9 se tudi v drugih državnih organih uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti.

71. člen

(merila in kriteriji za del plače za delovno uspešnost)

Podrobneje se kriteriji in merila za določitev dela plače za delovno uspešnost določijo s kolektivno pogodbo dejavnosti, za plačno podskupino C4 s predpisom vlade ali kolektivno pogodbo dejavnosti, v drugih državnih organih, obveščevalnih ter varnostnih službah pa s splošnim aktom.

5. TRETJI PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V ZDRAVSTVU IN SOCIALNEM VARSTVU, JAVNIH ZAVODIH S PODROČJA OBVEZNE SOCIALNE VARNOSTI IN JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

72. člen

(obseg stebra)

V tretji plačni steber sodijo javni uslužbenci v zdravstvu in socialnem varstvu in obvezni socialni varnosti, ki sodijo v plačne skupine E, F in K ter javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

73. člen

(uvrščanje v plačne razrede)

Delovna mesta oziroma nazivi v plačnih skupinah E in F in K se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, v plačni podskupini E1 pa tudi s kolektivno pogodbo poklica.

74. člen

(merila in kriteriji za del plače za delovno uspešnost)

Podrobneje se kriteriji in merila za določitev dela plače za delovno uspešnost določijo s kolektivno pogodbo dejavnosti ali poklica.

**6. ČETRTI PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V RAZISKOVALNI DEJAVNOSTI,
IZOBRAŽEVANJU IN KULTURI – PLAČNE SKUPINE D, G, H IN JAVNI USLUŽBENCI
PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA**

75. člen

(obseg stebra)

V četrti plačni steber sodijo javni uslužbenci v raziskovalni dejavnosti, izobraževanju in kulturi, ki sodijo v plačne skupine D, G, H in javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

76. člen

(uvrščanje v plačne razrede)

(1) Delovna mesta oziroma nazivi v plačnih skupinah D, G in H se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, delovna mesta poklicnih novinarjev pa s kolektivno pogodbo poklica, ki jo za novinarje, zaposlene v javnem sektorju, skleneta v imenu delodajalca uprava javnega zavoda Radiotelevizije Slovenija in v imenu javnih uslužbencev poklicni reprezentativni sindikati, primerljivo glede na uvrstitev drugih delovnih mest v tem plačnem stebru.

(2) Delovna mesta javnih uslužbencev v javnem zavodu Radiotelevizije Slovenija se uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo, ki jo skleneta v imenu delodajalca uprava javnega zavoda in v imenu javnih uslužbencev reprezentativni sindikati v javnem zavodu primerljivo glede na uvrstitev drugih delovnih mest v tem plačnem stebru.

(3) Delovna mesta in nazivi javnih uslužbencev v SAZU se uvrščajo v plačne razrede s splošnim aktom primerljivo glede na uvrstitev drugih delovnih mest v tem plačnem stebru.

77. člen

(merila in kriteriji za del plače za delovno uspešnost)

Podrobneje se kriteriji in merila za določitev dela plače za delovno uspešnost določijo s kolektivno pogodbo dejavnosti, za poklicne novinarje s kolektivno pogodbo poklica, za javni zavod Radiotelevizije Slovenije s kolektivno pogodbo tega zavoda, SAZU pa podrobneje določi kriterije in merila s splošnim aktom.

78. člen

(plačilo učne oziroma pedagoške obveznosti)

(1) Javnim uslužbencem v javnih vzgojno-izobraževalnih zavodih pripada plačilo za povečano in zmanjšano tedensko učno obveznost v obsegu in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja organizacijo in financiranje vzgoje in izobraževanja.

(2) Javnim uslužbencem v visokošolskih zavodih pripada plačilo za dodatno pedagoško obveznost v obsegu in pod pogoji, določenimi z zakonom, ki ureja visokošolsko izobraževanje.

(3) Plačilo povečane in zmanjšane učne obveznosti iz prvega odstavka tega člena ter dodatne pedagoške obveznosti iz drugega odstavka tega člena se določi v Kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje v Republiki Sloveniji.

7. PETI PLAČNI STEBER: JAVNI USLUŽBENCI V JAVNIH AGENCIJAH, JAVNIH SKLADIH, DRUGIH JAVNIH ZAVODIH, JAVNIH GOSPODARSKIH ZAVODIH IN JAVNI USLUŽBENCI PLAČNE SKUPINE B V TEH UPORABNIKIH PRORAČUNA

79. člen

(obseg stebra)

V peti plačni steber sodijo javni uslužbenci v javnih agencijah, javnih skladih, drugih javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih, ki sodijo v plačno skupino I, razen gasilcev ter javni uslužbenci plačne skupine B v teh uporabnikih proračuna.

80. člen

(uvrščanje v plačne razrede)

(1) Delovna mesta v plačni skupini I se za področje dejavnosti okolja in prostora, kmetijstva in gozdarstva uvrščajo v plačne razrede s kolektivno pogodbo dejavnosti, za delovna mesta v javnih agencijah, javnih skladih, ostalih javnih zavodih in javnih gospodarskih zavodih pa z uredbo vlade.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se delovna mesta v Javnem gospodarskem zavodu Protokolarne storitve Republike Slovenije uvrščajo v plačni razred s kolektivno pogodbo tega zavoda.

81. člen

(merila in kriteriji za del plače za delovno uspešnost)

Podrobneje se kriteriji in merila za določitev dela plače za delovno uspešnost določijo s kolektivno pogodbo dejavnosti oziroma uredbo vlade, Javni gospodarski zavod Protokolarne storitve Republike Slovenije pa kriterije in merila podrobneje določi s kolektivno pogodbo tega zavoda.

82. člen

(pristojnost za sklepanje kolektivnih pogodb)

(1) Kolektivne pogodbe, s katerimi se urejajo plače zaposlenih v javnem sektorju, sklepajo na strani javnih uslužbencev reprezentativni sindikati javnega sektorja, na strani delodajalca pa vlada (v nadaljnjem besedilu: stranki kolektivne pogodbe), razen če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V imenu vlade vodi postopek za sklenitev kolektivnih pogodb ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, skupaj z ministrstvom, pristojnim za finance, in ministrstvom, pristojnim za dejavnost, za katero se sklepa kolektivna pogodba, ter reprezentativnim združenjem lokalnih skupnosti.

83. člen

(sklepanje kolektivne pogodbe za javni sektor)

(1) Kolektivno pogodbo za javni sektor ali njene spremembe in dopolnitve (v nadaljnjem besedilu: KPJS) sklepajo vlada in reprezentativni sindikati dejavnosti ali poklicev v javnem sektorju.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko izjemoma sklepa KPJS konfederacija ali zveza, če najpozneje sedem dni pred napovedanim podpisom KPJS predloži izjavo, da bo sama sklenila KPJS v imenu vseh reprezentativnih sindikatov, ki so njeni člani. V primeru iz prejšnjega stavka se konfederacija ali zveza šteje kot en podpisnik. Izjava velja do preklica. Preklic izjave je možen najpozneje sedem dni pred napovedanim podpisom KPJS. Do preklica te izjave reprezentativni sindikati samostojno ne podpisujejo KPJS.

(3) V Prilogi 3, ki je sestavni del tega zakona, se določi, katera dejavnost ali poklic po uredbah, ki določata standardno klasifikacijo dejavnosti oziroma poklica (SKD-25, SKP-08 ali starejše v skladu s pretvornikom) ustreza dejavnostim v plačnih skupinah od C do K in plačnim podskupinam v teh plačnih skupinah. Šteje se, da reprezentativni sindikat predstavlja zaposlene v celotni plačni skupini ali celotni plačni podskupini, če mu je odločba o reprezentativnosti izdana za dejavnost ali poklic, ki ustreza celotni plačni skupini ali podskupini.

(4) Skladno s Prilogo 3 tega zakona ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, izda ugotovitvene sklepe, za katere reprezentativne sindikate se glede na izdano odločbo o reprezentativnosti šteje, da predstavljajo zaposlene v celotnih plačnih skupinah ali celotnih plačnih podskupinah.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko reprezentativni sindikat pri ministrstvu, pristojnem za sistem plač v javnem sektorju, vloži zahtevo za ugotovitev, da predstavlja zaposlene v celotni plačni skupini ali celotni plačni podskupini na podlagi tega zakona. Predstavljanje zaposlenih v celotnih plačnih skupinah ali plačnih podskupinah se mu prizna, če izkaže, da je v predpreteklem mesecu pred predložitvijo zahteve v reprezentativni sindikat včlanjenih več kot 10 odstotkov povprečnega števila zaposlenih v plačni skupini ali podskupini v preteklem koledarskem letu. O zahtevi odloči minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, s sklepom.

(6) Število zaposlenih v plačni skupini ali plačni podskupini iz prejšnjega odstavka se ugotovi na podlagi podatkov iz Informacijskega sistema za posredovanje in analizo

podatkov o plačah, drugih izplačilih in številu zaposlenih v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: ISPAP). Število včlanjenih v sindikat se dokazuje na enak način, kot je določen v desetem in enajstem odstavku 84. člena tega zakona.

84. člen

(veljavnost kolektivne pogodbe za javni sektor)

(1) Za veljavno sklenitev KPJS morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- KPJS podpiše vlada in večina reprezentativnih sindikatov javnega sektorja,
- reprezentativni sindikati, ki podpišejo KPJS, skupaj predstavljajo zaposlene v vseh plačnih skupinah od C do K iz 9. člena tega zakona, razen v plačnih skupinah, za katere sindikat, ki predstavlja zaposlene v plačni skupini, ne obstaja, niti ne obstajajo sindikati, ki bi predstavljali večino celotnih plačnih podskupin v tej plačni skupini, in
- skupno število članstva reprezentativnih sindikatov, ki podpišejo KPJS, znaša najmanj 15 odstotkov zaposlenih v javnem sektorju v plačnih skupinah od C do K.

(2) Če KPJS ni podpisala večina reprezentativnih sindikatov iz prve alineje prejšnjega odstavka, je ob izpolnjenih pogojih iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka, KPJS veljavno sklenjena tudi, če imajo reprezentativni sindikati, ki so podpisali KPJS, večje število članstva kot reprezentativni sindikati, ki KPJS niso podpisali.

(3) Ne glede na določbo prve alineje prvega odstavka tega člena KPJS ni veljavno sklenjena, če je ne podpišejo reprezentativni sindikati javnega sektorja, ki imajo večje število članstva kot reprezentativni sindikati, ki so KPJS podpisali, in predložijo izjavo, da oporekajo sklenitvi KPJS.

(4) Šteje se, da je pogoj iz druge alineje prvega odstavka tega člena izpolnjen, če KPJS za posamezne plačne skupine podpišejo reprezentativni sindikati, ki predstavljajo zaposlene v celotni plačni skupini ali reprezentativni sindikati, ki predstavljajo zaposlene v večini celotnih plačnih podskupin posamezne plačne skupine.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka KPJS ni veljavno sklenjena, če je ne podpiše:

- reprezentativni sindikat, ki predstavlja celotno plačno skupino, ali
- reprezentativni sindikati, ki predstavljajo večino celotnih plačnih podskupin najmanj ene plačne skupine, ali
- reprezentativni sindikat, ki predstavlja celotno plačno skupino, in reprezentativni sindikati, ki predstavljajo celotne plačne podskupine v tej plačni skupini, ali
- reprezentativni sindikat, ki predstavlja celotno plačno skupino skupaj z enim ali več reprezentativnimi sindikati, ki imajo člane zaposlene v tej plačni skupini, ne glede na to, ali predstavljajo celotno plačno skupino ali podskupino ali ne, ali
- reprezentativni sindikati, ki predstavljajo večino plačnih podskupin najmanj ene plačne skupine, skupaj z enim ali več reprezentativnimi sindikati, ki imajo člane zaposlene v tej plačni skupini, ne glede na to, ali predstavljajo celotno plačno skupino ali podskupino ali ne,

pod pogojem, da predložijo izjavo, da oporekajo sklenitvi KPJS in da imajo skupaj večje število članstva kot reprezentativni sindikati znotraj iste plačne skupine, ki so podpisali KPJS, pri tem

se število članstva ugotavlja v skladu z desetim in enajstim odstavkom tega člena. Pri ugotavljanju števila članstva reprezentativnih sindikatov podpisnikov KPJS se upoštevajo vsi reprezentativni sindikati podpisniki, pri tem se število članstva reprezentativnih sindikatov podpisnikov ugotavlja v skladu z osmim ali desetim in enajstim odstavkom tega člena.

(6) Izjavo iz tretjega in petega odstavka tega člena reprezentativni sindikati predložijo v treh delovnih dneh po podpisu KPJS. V desetih delovnih dneh od predložitve izjave predložijo dokazila o skupnem številu članstva.

(7) Število zaposlenih v javnem sektorju v plačnih skupinah od C do K se ugotovi na podlagi zadnjih podatkov iz ISPAP pred sklenitvijo KPJS.

(8) Skupno število članstva iz tretje alineje prvega odstavka, drugega in tretjega odstavka tega člena se ugotovi na podlagi zadnjih podatkov ISPAP o številu zaposlenih v dejavnosti ali poklicu, za katerega je sindikat pridobil reprezentativnost, tako da se šteje, da ima sindikat toliko članov, kot jih je skladno z zakonom, ki ureja reprezentativnost sindikatov, potrebnih za izpolnitev številčnega pogoja za izdajo odločbe o reprezentativnosti. Pri tem se upošteva, ali je sindikat pridobil reprezentativnost samostojno ali na podlagi članstva v zvezi ali konfederaciji. Če je reprezentativni sindikat reprezentativen za dejavnost in poklic, ki ustreza celoti plačni skupini in celotni plačni podskupini znotraj te plačne skupine, se pri ugotavljanju števila članov upoštevajo izključno podatki za plačno skupino. Če v ISPAP podatki o številu zaposlenih v dejavnosti ali poklicu ne obstajajo, lahko reprezentativni sindikat število članstva izkaže skladno z desetim in enajstim odstavkom tega člena. Če v ISPAP podatki o številu zaposlenih v dejavnosti ali poklicu ne obstajajo, reprezentativni sindikat pa števila članstva ne izkaže skladno z desetim in enajstim odstavkom tega člena, se pri ugotavljanju skupnega števila članstva njegovi člani ne upoštevajo.

(9) Če reprezentativni sindikat predloži dokazila o višjem skupnem številu članstva, se pri ugotavljanju pogojev za sklenitev KPJS upošteva to število. Dokazila se upoštevajo, če jih reprezentativni sindikat predloži v desetih delovnih dneh po podpisu KPJS.

(10) Reprezentativni sindikat skupno število članstva dokazuje tako, da pridobi od delodajalcev, pri katerih so zaposleni njegovi člani, anonimizirane podatke o številu plačanih članarin za ta sindikat za predpretekli mesec pred vložitvijo zahteve pri delodajalcu. Skupnemu številu tako izkazanega članstva se prišteje še 5 odstotkov zaradi deleža članstva, ki članarine ne plačuje preko delodajalca. Delodajalci so dolžni podatke reprezentativnemu sindikatu poslati v roku petih delovnih dni. Podatki se upoštevajo pet let od pridobitve.

(11) Če delodajalci ne predložijo podatkov o plačanih članarinah v roku iz prejšnjega odstavka, lahko reprezentativni sindikat z anonimiziranimi podatki o plačanih članarinah dokazuje število članstva iz prejšnjega odstavka pri delodajalcih, ki niso posredovali podatkov o plačanih članarinah. V primeru dvoma lahko ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, preveri pravilnost predloženih podatkov pri delodajalcih iz prejšnjega odstavka.

(12) Ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, s sklepom ugotovi izpolnitev pogojev za veljavnost KPJS iz tega člena. Sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije hkrati s KPJS. Če ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, ugotovi, da pogoji za uveljavitev KPJS niso izpolnjeni, o tem obvesti reprezentativne sindikate, ki so podpisali KPJS.

85. člen

(sodno varstvo)

Zoper sklepe iz četrtega in petega odstavka 83. člena in dvanajstega odstavka 84. člena tega zakona je zagotovljeno sodno varstvo v postopku pred sodiščem, pristojnim za spore iz delovnih razmerij.

86. člen

(naknaden pristop h kolektivnim pogodbam)

(1) Reprezentativni sindikati, ki predstavljajo zaposlene v celotni plačni skupini ali celotni plačni podskupini, lahko naknadno, ne glede na soglasje strank kolektivne pogodbe, pristopijo h kolektivni pogodbi za javni sektor ali h kolektivni pogodbi, ki ureja plače za posamezno dejavnost ali poklic, ki jo je sklenil eden ali več reprezentativnih sindikatov in vlada. Pristop ima pravne učinke od dneva, ko so o njem obveščeni podpisniki kolektivne pogodbe.

(2) Pisni pristop iz prejšnjega odstavka se objavi na enak način, kot se objavi kolektivna pogodba, h kateri pristopajo reprezentativni sindikati.

V. NADZOR

87. člen

(nadzor sistema plač)

(1) Nadzor nad izvajanjem sistema plač, določenega s tem zakonom, podzakonskimi predpisi in drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami po posameznih področjih opravljajo pristojna ministrstva. Ministrstvo, pristojno za finance, izvaja nadzor nad izvajanjem plačnega sistema v okviru proračunskega nadzora.

(2) Z namenom nadzora v skladu s tem členom lahko pristojno ministrstvo od organov v sestavi in drugih oseb javnega prava, katerih ustanovitelj je, zahteva vse podatke, tudi osebne, in dokumente, ki so potrebni za opravljanje teh nalog.

(3) V primeru pobude za izvedbo nadzora iz prvega odstavka tega člena pristojno ministrstvo izvede nadzor v dveh mesecih od prejema pobude za izvedbo nadzora oziroma odstopi zadevo drugemu pristojnemu ministrstvu oziroma pristojni inšpekciji, če samo ni pristojno za nadzor in o tem obvesti pobudnika nadzora.

(4) Ministrstva za preteklo leto pripravijo poročilo o izvedenih nadzorih in ugotovitvah iz opravljenih nadzorov in ga do 1. marca pošljejo vladi.

88. člen

(inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov ter kolektivnih pogodb in splošnih aktov delodajalca, v delu, kjer se urejajo plače funkcionarjev in javnih uslužbencev, opravljajo inšpektorji za plače v javnem sektorju (v nadaljnjem besedilu: inšpektorji) v okviru inšpekcije, pristojne za nadzor plač v javnem sektorju.

89. člen

(način dela inšpektorja)

Inšpektor o opravljenem pregledu sestavi zapisnik in ga v 30 dneh od opravljenega pregleda pošlje predstojniku ali poslovodnemu organu uporabnika proračuna, v katerem je bil opravljen nadzor, ministru, pristojnemu za sistem plač v javnem sektorju, in ustanovitelju. Če se ukrepi v zapisniku nanašajo na spremembe oziroma dopolnitve akta o sistemizaciji, se zapisnik v delu, ki se nanaša na navedene ukrepe, pošlje tudi reprezentativnemu sindikatu pri delodajalcu. Predstojnik uporabnika proračuna ali poslovodni organ, v katerem je bil opravljen nadzor, in reprezentativni sindikat pri delodajalcu, ki mu je bil poslan zapisnik, lahko vložita pri inšpekciji, pristojni za nadzor plač v javnem sektorju, ugovor zoper zapisnik v osmih dneh od njegove vročitve. O ugovoru odloči minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju. Odločitev o ugovoru postane sestavni del zapisnika. O ugotovitvah inšpekcijskega nadzora se prijavitelja obvesti, če to zahteva.

90. člen

(pooblastila inšpektorja)

(1) Inšpektor ima pravico vstopiti v prostore uporabnika proračuna in vpogledati v vso dokumentacijo in v evidence podatkov v zvezi s plačami funkcionarjev in javnih uslužbencev. Uporabnik proračuna mora inšpektorju zagotoviti pogoje za delo in informacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora in v določenem roku predložiti zahtevano dokumentacijo, potrebno za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

(2) Inšpektor ima pravico pridobiti in uporabljati osebne in druge podatke iz uradnih evidenc in drugih zbirk podatkov, ki so potrebni za izvedbo inšpekcijskega nadzora.

91. člen

(ukrepi inšpektorja)

Inšpektor predstojniku ali poslovodnemu organu odredi naslednje ukrepe za odpravo ugotovljenih nepravilnosti:

1. izdajo individualnega akta, ki javnemu uslužbencu zagotovi pravice v obsegu, kot so določene z zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter kolektivnimi pogodbami in splošnimi akti delodajalca,
2. izplačilo plače v skladu s predpisi, drugimi akti, izdanimi na njihovi podlagi ter kolektivnimi pogodbami na podlagi prvega odstavka 6. člena tega zakona ne glede na pogodbo o zaposlitvi, odločbo ali sklep,
3. da obračuna in izplača plačo javnim uslužbencem v skladu z zakonom in uredbo, ki ureja enotno metodologijo in obrazce za obračun plač v javnem sektorju,
4. da ukrepa v skladu s 6. členom tega zakona,
5. da spremeni akt o sistemizaciji tako, da sistemizira delovna mesta in nazive, ki so navedeni v aktih iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, v skladu z drugim odstavkom 13. člena tega zakona,

6. da spremeni akt o sistemizaciji tako, da sistemizira delovna mesta in nazive v skladu z uvrstitvijo v kolektivni pogodbi za javni sektor in kolektivni pogodbi, ki velja za uporabnika proračuna, oziroma predpisom v skladu s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona,
7. da dopolni akt o sistemizaciji tako, da sistemizira delovna mesta in nazive v skladu s prvim odstavkom 13. člena tega zakona,
8. da preveri izpolnjevanje pogojev za napredovanje v skladu s 25. členom tega zakona,
9. da določi vir in obseg sredstev za plačilo dela plače za delovno uspešnost v skladu z 31. členom tega zakona,
10. da določi obseg sredstev za plačilo dela plače za delovno uspešnost iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu v skladu z uredbo izdano na podlagi 34. člena tega zakona,
11. da v skladu s tretjim odstavkom 48. člena tega zakona pošlje podatke o plačah Agenciji za javnopravne evidence in storitve v skladu z metodologijo, ki jo predpiše minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju,
12. da zagotovi skladnost splošnih aktov z določbami tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, drugih predpisov ter kolektivnih pogodb.

VI. KAZENSKE DOLOČBE

92. člen

(1) Z globo 500 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba uporabnika proračuna, ki:

- ovira ali onemogoči vstop inšpektorja v prostore, ne omogoči inšpektorju ustreznih pogojev za delo, ne zagotovi dostopa do dokumentacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora, ali ne predloži pravočasno zahtevane dokumentacije, potrebne za izvedbo inšpekcijskega nadzora (90. člen tega zakona),
- v določenem roku ne izpolni odrejenega ukrepa inšpektorja iz prejšnjega člena.

(2) Z globo od 1.100 evrov do 10.000 evrov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba uporabnika proračuna, če:

1. določi oziroma izplača plačo v nasprotju z zakonom, predpisom ali drugim aktom, izdanim na njegovi podlagi, ali kolektivno pogodbo,
2. sklene pogodbo o zaposlitvi v nasprotju z drugim odstavkom 4. člena tega zakona,
3. ne izroči pisnega predloga aneksa k pogodbi o zaposlitvi v roku iz tretjega odstavka 4. člena tega zakona,
4. ne izroči aneksa k pogodbi o zaposlitvi iz drugega odstavka 6. člena tega zakona,
5. ne vloži tožbe zoper javnega uslužbenca oziroma funkcionarja, če ne pride do dogovora glede vrnitve preveč izplačanega zneska v skladu z enajstim odstavkom 6. člena tega zakona,
6. če izvede vračilo preveč izplačane plače v nasprotju s postopkom, določenim v 6. členu tega zakona,

7. sklene pogodbo o zaposlitvi v nasprotju z 10. členom in 105. členom tega zakona,
8. sistemizira delovno mesto ali naziv, ki ni določen v aktih iz prvega odstavka 14. člena tega zakona,
9. sistemizira delovno mesto v nasprotju s tretjim odstavkom 14. člena tega zakona,
10. brez soglasja iz drugega in tretjega odstavka 22. člena tega zakona uvrsti javnega uslužbenca v višji plačni razred,
11. ne preverja izpolnjevanja pogojev za napredovanje v skladu z 25. členom tega zakona,
12. izvede napredovanje javnega uslužbenca v nasprotju z 25., 26. in 27. členom tega zakona,
13. določi vir in obseg sredstev za plačilo dela plače za delovno uspešnost v nasprotju z 31. členom tega zakona ali v nasprotju s predpisom vlade, izdanim na podlagi 34. člena tega zakona,
14. določi del plače za delovno uspešnost v nasprotju s 33., 36. ali 57. členom tega zakona,
15. ne posreduje podatkov o plačah v skladu s tretjim odstavkom 48. člena tega zakona,
16. ne obračuna plač v skladu s 50. členom tega zakona,
17. ne predloži podatkov o številu plačanih članarin iz desetega odstavka 84. člena tega zakona,
18. izvede prevedbo in izplača plačo v nasprotju z določbami 93. do 103. člena tega zakona.

(3) Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

1. PREVEDBA PLAČNIH RAZREDOV DELOVNIH MEST IN NAZIVOV TER PLAČNIH RAZREDOV JAVNIH USLUŽBENCEV

93. člen

(uporaba določb)

Določbe tega oddelka se uporabljajo za prevedbo plačnih razredov delovnih mest in nazivov ter plačnih razredov javnih uslužbencev v plačnih skupinah od C do K v plačno lestvico iz Priloge 1 tega zakona.

94. člen

(odprava nesorazmerij v osnovnih plačah)

V kolektivnih pogodbah, uredbah in splošnih aktih iz prvega odstavka 14. člena tega zakona, s katerimi se delovna mesta in nazivi uvrščajo v plačne razrede (v nadaljnjem

besedilu: akti za uvrščanje), se pri posameznem delovnem mestu in nazivu določi število plačnih razredov zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, nastalih pri vrednotenju delovnih mest in nazivov pred uveljavitvijo tega zakona.

95. člen

(prevedba plačnih razredov delovnih mest in nazivov)

(1) Plačni razred delovnega mesta in naziva, ki je podlaga za prevedbo, se določi tako, da se izhodiščnemu plačnemu razredu delovnega mesta in naziva, veljavnemu na dan 31. decembra 2024, prišteje število plačnih razredov zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktu za uvrščanje. Za nova delovna mesta in nazive se z aktom za uvrščanje za namen prevedbe določijo izhodiščni plačni razred pred odpravo nesorazmerij v osnovnih plačah, v katerega bi bilo delovno mesto uvrščeno na dan 31. decembra 2024, in število plačnih razredov zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah.

(2) Plačni razred, določen v skladu s prejšnjim odstavkom, se prevede v plačni razred v skladu s Prilogo 4, ki je sestavni del tega zakona. Izjemoma se prevedeni plačni razred iz prejšnjega stavka v aktu za uvrščanje lahko korigira zaradi ohranitve ustreznih razmerij pri vrednotenju osnovnih plač. Prevedeni oziroma korigirani plačni razred iz prvega in drugega stavka tega odstavka predstavlja izhodiščni plačni razred delovnega mesta in naziva ter se določi v aktu za uvrščanje in v aktih o sistemizaciji.

(3) Končni plačni razred delovnega mesta in naziva se v aktu za uvrščanje in v aktih o sistemizaciji določi tako, da se na delovnih mestih, kjer je mogoče tudi napredovanje v višji naziv, v posameznem nazivu izhodiščnemu plačnemu razredu iz prejšnjega odstavka prišteje pet plačnih razredov, na delovnih mestih, kjer ni možno napredovati v naziv, pa deset plačnih razredov. Če z napredovanjem na delovnih mestih, kjer je možno napredovanje v naziv, skupaj v vseh nazivih ni mogoče napredovanje za deset plačnih razredov, se v najvišjem nazivu prišteje toliko plačnih razredov, da je doseženo napredovanje v nazivih skupno za deset plačnih razredov.

96. člen

(prevedba plačnega razreda javnega uslužbenca ob prehodu v nov plačni sistem)

(1) Javnemu uslužbencu se ob prehodu v nov plačni sistem plačni razred, ki je podlaga za prevedbo, določi tako, da se mu na delovnem mestu oziroma v nazivu, ki ga zaseda 31. decembra 2024, upošteva plačni razred, v katerega je javni uslužbenec uvrščen na dan 31. decembra 2024. Temu plačnemu razredu se prišteje število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktu za uvrščanje.

(2) Javni uslužbenec, ki na dan 31. decembra 2024 zaseda delovno mesto oziroma je imenovan v naziv, ki se s 1. januarjem 2025 ukine, se s 1. januarjem 2025 v skladu z aktom za uvrščanje premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto (v nadaljnjem besedilu: delovno mesto po premestitvi). Ne glede na prejšnji odstavek se temu javnemu uslužbencu plačni razred, ki je podlaga za prevedbo, določi tako, da se upošteva plačni razred delovnega mesta ali naziva po premestitvi, kot je veljal 31. decembra 2024 oziroma kot je bil za nova delovna mesta določen v skladu s prvim odstavkom 95. člena tega zakona. Plačnemu razredu iz prejšnjega stavka se prišteje število plačnih razredov napredovanj, ki jih javni uslužbenec v skladu s 17. členom tega zakona lahko prenese na delovno mesto po premestitvi, in število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah na tem drugem delovnem mestu oziroma v nazivu, določenih v aktu za uvrščanje. V primerih, ko se s

1. januarjem 2025 delovno mesto z več nazivi ukine in se namesto tega za vsak naziv uvede samostojno delovno mesto, se plačnemu razredu iz drugega stavka tega odstavka prišteje število plačnih razredov napredovanj, doseženih v tem nazivu, in število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktu za uvrščanje.

(3) Javnega uslužbenca, ki na dan 31. decembra 2024 zaseda delovno mesto, ki ga akt za uvrščanje, ki velja za uporabnika proračuna od 1. januarja 2025, ne vsebuje in ga v skladu s četrtem stavkom tretjega odstavka 14. člena tega zakona v aktu o sistemizaciji ni možno povzeti, delodajalec s 1. januarjem 2025 premesti ali mu ponudi v podpis pogodbo o zaposlitvi za drugo ustrezno delovno mesto v istem tarifnem razredu iz akta za uvrščanje, ki velja za uporabnika proračuna ali iz druge kolektivne pogodbe ali uredbe, skladno z drugim stavkom tretjega odstavka 14. člena tega zakona. Javnemu uslužbencu se plačni razred, ki je podlaga za prevedbo, določi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(4) Javnemu uslužbencu, ki ima na dan 31. decembra 2024 določeno plačo v skladu 14. členom ZSPJS, se plačni razred, ki je podlaga za prevedbo, določi tako, da se plačnemu razredu javnega uslužbenca na dan 31. decembra 2024, brez zmanjšanja osnovne plače v skladu s 14. členom ZSPJS, prišteje število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktih za uvrščanje.

(5) Pripravniku, ki ima na dan 31. decembra 2024 določeno plačo v skladu z 9.a členom ZSPJS se plačni razred ne prevede, ampak se mu 1. januarja 2025 plačni razred določi na način, da se prevedeni plačni razred delovnega mesta ali naziva, na katerem lahko pripravnik opravlja delo neposredno po opravljenem pripravništvu, zniža za štiri plačne razrede.

(6) Javnim uslužbencem plačne skupine B, ki na dan 31. decembra 2024 zasedajo delovno mesto plačne skupine B, se za namen določitve plače po prenehanju mandata opravi prevedba plačnih razredov javnega uslužbenca na delovnem mestu na dan 31. decembra 2024, ki ga je zasedal pred nastopom mandata. Plačni razred, ki je podlaga za prevedbo, se mu določi tako, da izhodiščnemu plačnemu razredu delovnega mesta, ki ga je zasedal pred nastopom mandata, prištejemo število plačnih razred napredovanj, ki jih je dosegel na tem delovnem mestu pred nastopom mandata. Temu plačnemu razredu se prišteje število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktu za uvrščanje in plačnih razredov, ki jih dobijo v skladu s prvim odstavkom 111. člena tega zakona.

(7) Funkcionarjem, ki na dan 31. decembra 2024 opravljajo funkcijo, se za namen določitve plače po prenehanju funkcije opravi prevedba plačnih razredov javnega uslužbenca na delovnem mestu, ki ga je zasedal pred nastopom funkcije. Plačni razred, ki je podlaga za prevedbo, se mu določi tako, da izhodiščnemu plačnemu razredu delovnega mesta na dan 31. decembra 2024, ki ga je zasedal pred nastopom funkcije, prištejemo število plačnih razred napredovanj, ki jih je dosegel na tem delovnem mestu pred nastopom funkcije. Temu plačnemu razredu se prišteje število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktu za uvrščanje.

(8) Javnim uslužbencem, ki jim pogodba o zaposlitvi na dan 31. decembra 2024 miruje ali so na ta dan napoteni na delo v tujino ali so začasno premeščeni na drugo delovno mesto, se za namen določitve plače po prenehanju teh razlogov plačni razred, ki je podlaga za prevedbo določi tako, da se izhodiščnemu plačnemu razredu delovnega mesta na dan 31. decembra 2024, ki ga je zasedal pred mirovanjem, napotitvijo na delo v tujino oziroma začasno premestitvijo, prišteje število plačnih razredov napredovanj, ki jih je dosegel na tem delovnem mestu. Temu plačnemu razredu se prišteje število plačnih razredov, pridobljenih zaradi odprave nesorazmerij v osnovnih plačah, določenih v aktu za uvrščanje.

(9) Plačni razred iz tega člena se prevede v plačni razred v skladu s Prilogo 4 tega zakona.

97. člen

(uvrstitev javnega uslužbenca v plačni razred)

(1) Javni uslužbenec se uvrsti v prevedeni plačni razred iz devetega odstavka prejšnjega člena. Plačni razred javnega uslužbenca se v primeru, ko se plačni razred delovnega mesta ali naziva korigira v skladu z drugim odstavkom 95. člena tega zakona, določi tako, da se prevedeni plačni razred javnega uslužbenca zviša ali zniža za toliko plačnih razredov, za kolikor se korigira prevedeni plačni razred delovnega mesta ali naziva. Tako prevedeni plačni razred javnega uslužbenca lahko presega končni plačni razred delovnega mesta oziroma naziva.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se javni uslužbenec ne sme uvrstiti v nižji plačni razred, kot je seštevek izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta oziroma naziva iz drugega odstavka 95. člena tega zakona in števila plačnih razredov napredovanj javnega uslužbenca, doseženih na tem delovnem mestu ali nazivu do vključno 31. decembra 2024.

(3) Plačni razredi, pridobljeni s prevedbo ali korekcijo, ki presegajo izhodiščni plačni razred, delovnega mesta ali naziva, se štejejo za napredovanje. Za napredovanje se štejejo tudi plačni razredi, pridobljeni s prevedbo ali korekcijo, ki presegajo končni plačni razred delovnega mesta ali naziva. Časovno obdobje za napredovanje se z višjo uvrstitvijo na podlagi prevedbe ali korekcije ne prekine. Za prenos plačnih razredov iz tega odstavka ne velja sedmi odstavek 17. člena v primeru, ko se javni uslužbenec premesti ali sklene pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v istem ali nižjem tarifnem razredu, če je to delovno mesto v isti plačni podskupini ali gre za sorodno oziroma istovrstno delovnemu mestu v drugi plačni podskupini. V primeru napredovanja v višji naziv na istem delovnem mestu za plačne razrede iz tega odstavka ne velja omejitev iz drugega odstavka 20. člena tega zakona.

98. člen

(sklenitev oziroma izdaja aktov za uvrščanje in aktov o sistemizaciji)

(1) Akti za uvrščanje se v skladu s 95. členom tega zakona izdajo oziroma sklenejo najpozneje 30 dni pred začetkom uporabe tega zakona.

(2) Akti o sistemizaciji se v skladu z akti za uvrščanje iz prejšnjega odstavka sprejmejo najpozneje 15 dni pred začetkom uporabe tega zakona.

99. člen

(uskladitev pogodb o zaposlitvi)

(1) Nove pogodbe o zaposlitvi oziroma aneksi k pogodbam o zaposlitvi, v katerih se določi prevedba plače javnega uslužbenca v skladu z 96. in 97. členom tega zakona, se sklenejo v 15 dneh po uveljavitvi aktov o sistemizaciji iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) V skladu s prejšnjim odstavkom se sklenejo nove pogodbe o zaposlitvi oziroma aneksi k pogodbam o zaposlitvi tudi z javnimi uslužbenci, ki ne izpolnjujejo pogojev izobrazbe za zasedbo delovnega mesta, a so lahko pogodbo o zaposlitvi, ki jo imajo sklenjeno na dan 31. decembra 2024, sklenili v skladu s posebnimi predpisi, ki so veljali ob njeni sklenitvi.

2. DOLOČITEV PLAČE JAVNIM USLUŽBENCEM PLAČNE SKUPINE B, FUNKCIONARJEM, IN JAVNIM USLUŽBENCEM, NAPOTENIM NA DELO V TUJINO

100. člen

(določitev plače ob začetku uporabe zakona)

(1) Funkcionarjem, ki opravljajo funkcijo ob začetku uporabe tega zakona, se plača določi v skladu s Prilogo 2 tega zakona.

(2) Okrajnemu, okrožnemu in višjemu sodniku ter okrajnemu, okrožnemu in višjemu državnemu tožilcu, ki so v višji plačni razred znotraj razpona plačnih razredov za posamezni sodniški oziroma državnotožilski naziv napredovali pred začetkom uporabe tega zakona, se ob začetku uporabe tega zakona plačni razred na isti funkciji določi tako, da se izhodiščnemu plačnemu razredu funkcije iz Priloge 2 tega zakona prišteje doseženo število plačnih razredov napredovanj pred začetkom uporabe tega zakona.

(3) Javnim uslužbencem plačne skupine B, ki zasedajo delovno mesto plačne skupine B ob začetku uporabe tega zakona, se določi plača v skladu z uredbo, ki določa plače direktorjev v javnem sektorju.

(4) Javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so napoteni na delo v tujino ob začetku uporabe tega zakona, se določi plača v skladu z uredbo, ki ureja plače za delo v tujini.

(5) V aktu o sistemizaciji iz drugega odstavka 98. člena tega zakona se določijo tudi delovna mesta javnih uslužbencev plačne skupine B.

(6) Aneksi k pogodbam o zaposlitvi, odločbe oziroma sklepi, v katerih se določijo plača funkcionarjem in javnim uslužbencem v skladu s prvim, drugim, tretjim in četrtem odstavkom tega člena, se sklenejo oziroma izdajo v 15 dneh po uveljavitvi aktov o sistemizaciji iz drugega odstavka 98. člena tega zakona.

3. POSTOPNA PRIDOBITEV PRAVICE DO VIŠJE PLAČE

101. člen

(postopna pridobitev pravice do višje plače)

(1) Funkcionarji in javni uslužbenci pridobijo pravico do izplačila višje plače v skladu s plačnim razredom, v katerega se uvrstijo na podlagi 97. in 100. člena tega zakona, postopno, in sicer na naslednji način:

1. določitev razlike:

a) za javne uslužbence se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo plačnega razreda, v katerega so ali bi bili na podlagi drugega in tretjega odstavka 96. člena tega zakona na istem delovnem mestu uvrščeni na dan 31. decembra 2024, oziroma vrednostjo minimalne plače za leto 2024 pri tistih javnih uslužbencih, ki na dan 31. decembra 2024 prejemajo razliko do minimalne plače,

- b) za funkcionarje se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo plačnega razreda, v katerega so bili na isti funkciji uvrščeni na dan 31. decembra 2024,
 - c) za sodnike in državne tožilce ter državne pravobranilce in pomočnike državnih pravobranilcev, ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot višji državni odvetniki in državni odvetniki, se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in med vrednostjo osnovne plače, ki jo na isti funkciji prejemajo na dan 31. decembra 2024,
 - č) za javne uslužbenke in funkcionarjem, ki so napoteni na delo v tujino, se ugotovi razlika med vrednostjo osnovne plače na dan 1. januarja 2025 in vrednostjo osnovne plače na istem delovnem mestu ali funkciji na dan 31. decembra 2024,
 - d) za funkcionarja, ki je imenovan na funkcijo ministra podpredsednika vlade, se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo 65. plačnega razreda na dan 31. decembra 2024, za funkcionarja, ki je imenovan na funkcijo predsednika sveta samoupravnega narodne skupnosti, pa se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo 53. plačnega razreda na dan 31. decembra 2024,
 - e) za javnega uslužbenca, ki imajo na dan 31. decembra 2024 določeno plačo v skladu 14. členom ZSPJS, se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo plačnega razreda, v katerega bi bili uvrščeni na dan 31. decembra 2024, brez zmanjšanja osnovne plače v skladu s 14. členom ZSPJS,
 - f) za pripravnike, ki imajo na dan 31. decembra 2024 določeno plačo v skladu z 9.a členom ZSPJS, se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo izhodiščnega plačnega razreda delovnega mesta ali naziva na dan 31. decembra 2024, znižanega za štiri plačne razrede.
2. s 1. januarjem 2025 javni uslužbenci pridobijo pravico do izplačila celotnega zneska do vrednosti minimalne plače za leto 2025,
3. razlika iz 1. točke tega odstavka oziroma v primeru 2. točke tega odstavka razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025 in med minimalno plačo za leto 2025, se izplača na naslednji način:
- a) s 1. januarjem 2025 pridobijo pravico do izplačila 12 odstotkov razlike, vendar ne manj kot 100 evrov; če razlika ne dosega 100 evrov, se izplača v celoti,
 - b) s 1. oktobrom 2025 pridobijo pravico do izplačila 12 odstotkov razlike, vendar ne manj kot 100 evrov; če preostanek razlike ne dosega 100 evrov, se izplača v celoti,
 - c) s 1. junijem 2026 pridobijo pravico do izplačila 12 odstotkov razlike, vendar ne manj kot 70 evrov; če preostanek razlike ne dosega 70 evrov, se izplača v celoti,
 - č) s 1. decembrom 2026 pridobijo pravico do izplačila 15 odstotkov razlike, vendar ne manj kot 50 evrov; če preostanek razlike ne dosega 50 evrov, se izplača v celoti,
 - d) s 1. julijem 2027 pridobijo pravico do izplačila 15 odstotkov razlike, vendar ne manj kot 100 evrov; če preostanek razlike ne dosega 100 evrov, se izplača v celoti,
 - e) s 1. januarjem 2028 pridobijo pravico do izplačila preostanka razlike.

(2) Z dnem, ko javni uslužbenec pridobi pravico do izplačila celotne razlike iz prejšnjega odstavka, pridobi pravico do izplačila osnovne plače v vrednosti plačnega razreda, v katerega je uvrščen, v skladu s plačno lestvico, veljavno na dan pridobitve pravice do izplačila celotne razlike.

(3) Osnovna plača javnega uslužbenca in funkcionarja v obdobju od 1. januarja 2025 do vključno 31. decembra 2027 predstavlja seštevek vrednosti plačnega razreda, v katerega je bil ali bi bil na podlagi drugega in tretjega odstavka 96. člena tega zakona javni uslužbenec oziroma funkcionar uvrščen na dan 31. decembra 2024, dela razlike, ki jo postopno prejema v skladu s prvim odstavkom tega člena, in morebitne vrednosti uskladitve v skladu s 104. členom tega zakona.

(4) Za namen izračuna razlike iz tega člena in osnovne plače v obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027 se pripravnikom določi plačni razred na dan 31. decembra 2024 z odbitkom štirih plačnih razredov, javnim uslužbencem, ki imajo na dan 31. decembra 2024 določeno plačo v skladu s 14. členom ZSPJS, pa se plačni razred na dan 31. decembra 2024 določi brez zmanjšanja osnovne plače v skladu s 14. členom ZSPJS.

(5) Osnovna plača sodnikov in državnih tožilcev ter državnih pravobranilcev in pomočnikov državnih pravobranilcev, ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot višji državni odvetniki in državni odvetniki, predstavlja seštevek vrednosti osnovne plače, ki jo prejema na dan 31. decembra 2024, dela razlike, ki jo postopno prejema skladno s prvim odstavkom tega člena, in morebitne vrednosti uskladitve v skladu s 104. členom tega zakona.

(6) Osnovna plača javnih uslužbencev in funkcionarjev, ki so napoteni na delo v tujino, predstavlja seštevek vrednosti nominalne osnove za delo v tujini, veljavne na dan 31. decembra 2024, pomnožene z vsakokratno veljavnim indeksom življenjskih stroškov, skladno z uredbo, ki ureja plače in druge prejemke javnih uslužbencev za delo v tujini, dela razlike, ki jo postopno prejema v skladu s prvim odstavkom tega člena, in morebitne vrednosti uskladitve v skladu s 104. členom tega zakona.

(7) Za izračun razlike iz tega člena se uporablja plačna lestvica, ki se uporablja na dan 31. decembra 2024 in plačna lestvica, ki velja na dan 1. januarja 2025.

(8) Ne glede na 3. točko prvega odstavka tega člena se funkcionarjem, ki opravljajo ali nastopijo funkcije izvršilne oblasti iz plačne podskupine A1 (predsednik vlade, minister, podpredsednik vlade, minister, državni sekretar in generalni sekretar vlade), in funkcionarjem, ki opravljajo ali nastopijo funkcije zakonodajne oblasti iz plačne podskupine A2, do izteka mandatnega obdobja državnega zbora, ki teče ob začetku uporabe tega zakona, ne izplačuje razlika iz 1.b) točke prvega odstavka tega člena oziroma četrtega odstavka 102. člena tega zakona. Predsedniku vlade, ministru, podpredsedniku vlade, ministru, državnemu sekretarju in generalnemu sekretarju vlade se ne izplačuje razlika iz prejšnjega stavka tudi v obdobju opravljanja tekočih poslov po prenehanju mandatnega obdobja državnega zbora, ki teče ob začetku uporabe tega zakona.

102. člen

(pridobitev pravice do višje plače v prehodnem obdobju po prehodu v nov plačni sistem)

(1) Od vključno 1. januarja 2025 do vključno 31. decembra 2027 javni uslužbenci in funkcionarji v primeru:

– nove zaposlitve ali nastopa funkcije,

- premestitve ali sklenitve pogodbe o zaposlitvi za drugo delovno mesto, razen v primerih iz drugega odstavka 96. člena tega zakona,
- napredovanja v višji plačni razred ali višji naziv in
- v vsakem drugem primeru določitve novega plačnega razreda,

pridobijo pravico do izplačila višje plače v skladu s plačnim razredom, v katerega se uvrstijo na podlagi tega zakona, postopno na način in v časovnih rokih, kot so določeni v prejšnjem členu.

(2) Razlika v osnovni plači se javnim uslužbencem izračuna glede na vrednost plačnega razreda, v katerega se uvrstijo v primerih iz prejšnjega odstavka, in vrednostjo plačnega razreda, ki bi bil podlaga za prevedbo, brez upoštevanja plačnih razredov odprave nesorazmerij, če bi na dan 31. decembra 2024 zasedali isto delovno mesto. Enako se razlika izračuna, ko javni uslužbenec zasede delovno mesto ali naziv, katerega izhodiščni plačni razred se korigira v skladu z drugim odstavkom 95. člena tega zakona.

(3) Če je javni uslužbenec v primerih iz prvega odstavka tega člena uvrščen v plačni razred, ki v Prilogi 4 tega zakona v stolpcu »Prevedeni plačni razred« ne obstaja, se vrednost plačnega razreda, ki bi bil podlaga za prevedbo, brez upoštevanja plačnih razredov odprave nesorazmerij, določi v višini aritmetične sredine vrednosti predhodnega in naslednjega plačnega razreda iz plačne lestvice, ki se uporablja na dan 31. decembra 2024. Enako se določi vrednost plačnega razreda, ki bi bil podlaga za prevedbo, brez upoštevanja plačnih razredov odprave nesorazmerij, če javni uslužbenec zasede delovno mesto ali naziv, katerega izhodiščni plačni razred se korigira v skladu z drugim odstavkom 95. člena tega zakona, in v Prilogi 4 tega zakona v stolpcu »Prevedeni plačni razred« ni plačnega razreda, ki ga dobimo, če plačnemu razredu, v katerega je javni uslužbenec uvrščen, odštejemo oziroma prištejmo število plačnih razredov zaradi korekcije.

(4) Razlika v osnovni plači se funkcionarju, ki je imenovan na funkcijo ministra podpredsednika vlade, izračuna glede na vrednost plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo 65. plačnega razreda na dan 31. decembra 2024, za funkcionarja, ki je imenovan na funkcijo predsednika sveta samoupravnega narodne skupnosti, pa se ugotovi razlika med vrednostjo plačnega razreda, v katerega se uvrstijo na dan 1. januarja 2025, in vrednostjo 53. plačnega razreda na dan 31. decembra 2024.

(5) Razlika v osnovni plači se funkcionarjem in javnim uslužbencem plačne skupine B izračuna glede na vrednost plačnega razreda, v katerega se uvrstijo v primerih iz prvega odstavka tega člena, in vrednostjo plačnega razreda, v katerega bi bili uvrščeni 31. decembra 2024, če bi na ta dan zasedali isto funkcijo oziroma delovno mesto.

(6) Razlika v osnovni plači se za sodnike, državne tožilce, državne pravobranilce in pomočnike državnih pravobranilcev, ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot višji državni odvetniki in državni odvetniki, izračuna glede na vrednost plačnega razreda, v katerega se uvrstijo v primerih iz prvega odstavka tega člena, in vrednostjo osnovne plače, ki bi jo prejeli na dan 31. decembra 2024, če bi na ta dan zasedali isto funkcijo.

(7) Razlika v osnovni plači se za javne uslužbenke in funkcionarjem, ki so napoteni na delo v tujino, izračuna glede na vrednost osnovne plače v času napotitve in vrednostjo osnovne plače, ki bi jo prejeli na dan 31. decembra 2024 na istem delovnem mestu ali funkciji.

(8) Za izračun razlike iz tega člena se uporablja plačna lestvica, ki se uporablja na dan 31. decembra 2024 in plačna lestvica, ki velja na dan 1. januarja 2025.

(uporaba aplikacije za izvedbo prevedbe in postopne pridobitve pravice do plače v prehodnem obdobju)

Za izvedbo prevedbe in določitve postopne pridobitve pravice do plače v prehodnem obdobju v skladu s tem zakonom proračunski uporabniki obvezno uporabljajo aplikacijo, ki jo pripravi ministrstvo, pristojno za sistem plač v javnem sektorju, in jo objavi na svoji spletni strani.

4. DRUGE PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

104. člen

(usklajevanje vrednosti plačnih razredov plačne lestvice v letih od 2025 do vključno 2028)

(1) Ne glede na četrty in peti odstavek 7. člena tega zakona se vrednosti plačnih razredov in osnovnih plač:

- v letu 2025 ne uskladijo,
- v letu 2026 uskladijo pod pogojem, da rast cen življenjskih potrebščin v letu 2025 preseže 1,8 odstotka. V primeru iz prejšnjega stavka se vrednost plačnih razredov plačne lestvice in osnovnih plač javnih uslužbencev uskladi v višini razlike med dejansko rastjo cen življenjskih potrebščin v letu 2025 in 1,8 odstotka. Usklajena vrednost plačnih razredov plačne lestvice in osnovnih plač velja od 1. aprila 2026,
- v letu 2027 uskladijo pod pogojem, da rast cen življenjskih potrebščin v letu 2026 preseže 1,6 odstotka. V primeru iz prejšnjega stavka se vrednost plačnih razredov plačne lestvice in osnovnih plač javnih uslužbencev uskladi v višini razlike med dejansko rastjo cen življenjskih potrebščin v letu 2026 in 1,6 odstotka. Usklajena vrednost plačnih razredov plačne lestvice velja od 1. aprila 2027,
- v letu 2028 uskladijo pod pogojem, da rast cen življenjskih potrebščin v letu 2027 preseže 1 odstotek. V primeru iz prejšnjega stavka se vrednost plačnih razredov plačne lestvice in osnovnih plač javnih uslužbencev uskladi v višini razlike med dejansko rastjo cen življenjskih potrebščin v letu 2027 in 1 odstotkom. Usklajena vrednost plačnih razredov velja od 1. aprila 2028.

(2) Za uskladitev vrednosti plačnih razredov plačne lestvice in osnovnih plač iz prejšnjega odstavka se uporabi uradni podatek statističnega urada o medletni rasti cen življenjskih potrebščin decembra preteklega leta glede na december predpreteklega leta.

(3) Minister, pristojen za sistem plač v javnem sektorju, objavi usklajeno plačno lestvico v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) V obdobju iz prvega odstavka tega člena se kot osnovna plača javnega uslužbenca, ki je predmet uskladitve, šteje osnovna plača, do kakršne je javni uslužbenec upravičen v mesecu pred uskladitvijo, glede na postopno izplačilo višje plače, kot je določeno v 101. členu tega zakona.

105. člen

(spregled izobrazbe za že zaposlene)

(1) Javni uslužbenci, ki so na dan začetka uporabe tega zakona že daljši čas zaposleni pri delodajalcih v javnem sektorju, so lahko premeščeni ali sklenejo pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v višjem tarifnem razredu, tudi če imajo pridobljeno nižjo raven izobrazbe od zahtevane za to delovno mesto, pa zahtevana izobrazba za zasedbo tega delovnega mesta ni določena z zakonom oziroma ne gre za reguliran poklic, pod naslednjimi pogoji:

- če ima izobrazbo, ki ustreza dve ravni nižjemu tarifnemu razredu, ter je najmanj 15 let zaposlen pri delodajalcih v javnem sektorju na delovnih mestih, na katerih je opravljal istovrstna dela in naloge, in pri tem izkazal ustrezna znanja in kompetence, potrebne za uspešno opravljanje nalog na delovnem mestu v VI. ali VII/1. tarifnem razredu ali
- če ima izobrazbo, ki ustreza eni ravni nižjemu tarifnemu razredu, ter je najmanj deset let zaposlen pri delodajalcih v javnem sektorju na delovnih mestih, na katerih je opravljal istovrstna dela in naloge, in pri tem izkazal ustrezna znanja in kompetence, potrebne za uspešno opravljanje nalog na delovnem mestu v VI. ali VII/1. tarifnem razredu ali
- če ima izobrazbo, ki ustreza največ dve ravni nižjemu tarifnemu razredu, ter je najmanj deset let zaposlen pri delodajalcih v javnem sektorju na delovnih mestih, na katerih je opravljal istovrstna dela in naloge, in pri tem izkazal ustrezna znanja in kompetence, potrebne za uspešno opravljanje nalog na delovnem mestu v V. ali nižjem tarifnem razredu.

(2) V leta zaposlitve za izpolnitev pogojev iz prejšnjega odstavka se šteje tudi čas, ko je javni uslužbenec opravljal delo pri tem delodajalcu po drugih pravnih podlagah, če so ob tem obstajali elementi delovnega razmerja v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, in je javni uslužbenec za to delo naknadno sklenil pogodbo o zaposlitvi.

106. člen

(kriteriji za uvrščanje delovnih mest in nazivov)

Do uveljavitve kolektivne pogodbe iz drugega odstavka 14. člena tega zakona, se pri uvrščanju delovnih mest in nazivov upoštevajo kriteriji, določeni v Kolektivni pogodbi o skupni metodologiji za uvrščanje orientacijskih delovnih mest in nazivov v plačne razrede (Uradni list RS, št. 57/08).

107. člen

(opisi del in nalog)

Opisi del in nalog, ki se opravljajo na delovnem mestu oziroma v nazivu iz 9. točke drugega odstavka 12. člena tega zakona se pripravijo v dveh letih od uveljavitve tega zakona.

108. člen

(napredovanje)

Javnim uslužbencem, katerim je napredovalno obdobje začelo teči pred začetkom uporabe tega zakona, se z dnem začetka uporabe tega zakona časovno obdobje za napredovanje ne prekine. Ti javni uslužbenci so upravičeni do napredovanja v skladu s tem zakonom, pri čemer se kot časovno obdobje za napredovanje šteje obdobje od zadnjega napredovanja v višji plačni razred na delovnem mestu oziroma nazivu oziroma od zaposlitve ali

razporeditve na drugo delovno mesto, pri kateri je napredovalno obdobje začelo teči znova. Pri določitvi časovnega obdobja za napredovanje v skladu s 25. členom tega zakona, se upošteva doseženo število plačnih razredov javnega uslužbenca. Tudi če ima javni uslužbenec pridobljeno daljše časovno obdobje za napredovanje, kot se zahteva za napredovanje v skladu s 25. členom tega zakona, napreduje za en plačni razred.

109. člen

(plačilo povečane in zmanjšane učne ter dodatne pedagoške obveznosti)

(1) Do ureditve plačila povečane in zmanjšane učne ter dodatne pedagoške obveznosti v Kolektivni pogodbi za vzgojo in izobraževanje v Republiki Sloveniji, ki se uveljavi najpozneje z začetkom uporabe tega zakona, se povečana in zmanjšana učna ter dodatna pedagoška obveznost javnim uslužbencem izplačujejo v skladu s petim odstavkom 14. člena, drugim in četrtem odstavkom 22.e člena ZSPJS ter Uredbo o enotni metodologiji in obrazcih za obračun in izplačilo plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 14/09, 23/09, 48/09, 113/09, 25/10, 67/10, 105/10, 45/12, 24/13, 51/13, 12/14, 24/14, 52/14, 59/14, 24/15, 3/16, 70/16, 14/17, 68/17, 6/19, 51/19, 59/19, 78/19, 157/20, 191/20, 13/21, 101/21, 122/21, 145/21, 194/21, 15/22, 99/22, 117/22, 151/22, 127/23, 22/24 in 44/24).

(2) Do 1. januarja 2026 se za plačila, za katera bodo s posebnim zakonom na področju vzgoje in izobraževanja določena dodatna sredstva, uporablja 22.e člen ZSPJS.

110. člen

(določitev plač funkcionarjem Državnega odvetništva Republike Slovenije v prehodnem obdobju)

(1) Za državne pravobranilce in pomočnike državnih pravobranilcev, ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot višji državni odvetniki in državni odvetniki, se v tem obdobju določijo plače tako, da se:

- funkcija višjega državnega odvetnika uvrsti v 57. do 59. plačni razred in
- funkcija državnega odvetnika uvrsti v 49. do 53. plačni razred.

(2) Za državne pravobranilce in pomočnike državnih pravobranilcev, ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot višji državni odvetniki in državni odvetniki in ki so v višji plačni razred znotraj razpona plačnih razredov napredovali pred začetkom uporabe tega zakona, se ob začetku uporabe tega zakona plačni razred na isti funkciji določi tako, da se najnižjemu plačnemu razredu funkcije iz prejšnjega odstavka prišteje doseženo število plačnih razredov napredovanj pred začetkom uporabe tega zakona.

(3) Glede dodatka za delovno dobo, dodatka za dvojezičnost, položajnega dodatka, dodatka za mentorstvo, dodatka za delo v manj ugodnem delovnem času in dodatka za pripravljenost ter določb o določitvi plače po prenehanju opravljanja funkcije se za funkcionarje iz prejšnjega odstavka uporabljajo določbe tega zakona iz plačnega stebra za funkcionarje.

111. člen

(določitev plače javnim uslužbencem plačne skupine B po prenehanju mandata)

(1) Javnim uslužbencem plačne skupine B, ki so nastopili mandat pred začetkom uporabe tega zakona in jim preneha mandat po začetku uporabe tega zakona, se za obdobje do začetka uporabe tega zakona določi število plačnih razredov napredovanj na novem delovnem mestu v skladu z določbami ZSPJS in 9. členom Uredbe o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede (Uradni list RS, št. 51/08, 91/08, 113/09, 22/19 in 121/21).

(2) Javnim uslužbencem plačne skupine B, ki jim preneha mandat po začetku uporabe tega zakona, se za določitev plače na novem delovnem mestu, ki ga zasedejo po prenehanju mandata upošteva tudi obdobje mandata pred začetkom uporabe tega zakona, ki ni bilo upoštevano pri določitvi števila napredovanj v skladu s prejšnjim odstavkom.

112. člen

(povračila stroškov in drugi prejemki funkcionarjev)

(1) Do uveljavitve zakona, ki bo uredil povračila stroškov in druge prejemke funkcionarjev, pripadajo funkcionarjem povračila stroškov in drugi prejemki v zvezi z delom v skladu s tem zakonom. Povračila stroškov in drugi prejemki v zvezi z delom pripadajo funkcionarjem v enaki višini in pod enakimi pogoji, kot to velja za javne uslužbence.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja za naslednja povračila stroškov in druge prejemke funkcionarjev:

1. regres za prehrano,
2. nadomestilo za ločeno življenje,
3. povračilo stroškov prevoza na delo in z dela,
4. stroške in obračun stroškov na službenem potovanju v državi,
5. dnevnice za službeno potovanje v državi,
6. kilometrino za uporabo lastnega avtomobila v državi,
7. stroške prenočevanja,
8. terenski dodatek,
9. regres za letni dopust,
10. jubilejno nagrado,
11. solidarnostno pomoč in
12. odpravnino ob upokojitvi.

(3) Določba tega člena se uporablja tudi za državne pravobranilce in pomočnike državnih pravobranilcev, ki so bili imenovani na podlagi Zakona o državnem pravobranilstvu (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 77/09, 46/13 in 95/14 – ZUPPJS15), in ki do poteka mandata nadaljujejo delo kot višji državni odvetniki oziroma kot državni odvetniki.

113. člen

(ohranitev plačnih razredov napredovanj)

(1) Javnim uslužbencem, ki so sklenili pogodbo o zaposlitvi za drugo delovno mesto v istem ali nižjem tarifnem razredu pred 1. aprilom 2023 in zaradi omejitve iz drugega odstavka 7. člena ZSPJS pod pogoji iz prvega odstavka 20. člena ZSPJS s prejšnjega delovnega mesta niso prenesli vseh doseženih plačnih razredov napredovanj, se v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona ponovno določi plačni razred tako, da se jim upoštevajo vsi plačni razredi napredovanj, ki so jih dosegli na prejšnjem delovnem mestu.

(2) Javni uslužbenci pridobijo pravico do višje plače v skladu s prejšnjim odstavkom s 1. januarjem 2025.

114. člen

(izdaja podzakonskih predpisov)

(1) Vlada izda predpise iz drugega odstavka 34. člena, prvega in tretjega odstavka 38. člena ter prvega odstavka 50. člena tega zakona najpozneje do 15. decembra 2024.

(2) Pristojni ministri izda predpis iz tretjega odstavka 48. člena tega zakona najpozneje do 15. decembra 2024.

(3) Pristojni ministri izdajo predpise iz tretjega odstavka 57. člena tega zakona najpozneje do 1. januarja 2026.

115. člen

(uporaba določb o sklepanju kolektivnih pogodb)

Do začetka uporabe tega zakona se za sklepanje kolektivne pogodbe za javni sektor, njenih sprememb ali dopolnitev uporabljajo določbe 41., 42. in 42.a člena ZSPJS.

116. člen

(prvi obračun plač po tem zakonu)

Prvi obračun plač se v skladu s tem zakonom izvede za plače za januar 2025.

117. člen

(dodatek za stalnost)

Dodatek za stalnost se javnim uslužbencem oziroma uradnikom s posebnimi pooblastili, pod pogoji, določenimi v področnih zakonih, po začetku izplačila plač v skladu s tem zakonom določi v enakem odstotku, kot je določen za dodatek za delovno dobo.

118. člen

(določitev plač za delo v tujini v prehodnem obdobju)

Do začetka uporabe zakona iz 5. člena tega zakona pripadajo javnim uslužbencem in funkcionarjem, ki so napoteni na delo v tujino, ter funkcionarjem, ki so napoteni na delo v

tujino in jim funkcija v skladu z zakonom med napotitvijo miruje, plače, povračila stroškov in drugi prejemki v skladu s prvim odstavkom 3. člena ZSPJS in uredbo, ki ureja plače in druge prejemke javnih uslužbencev za delo v tujini.

119. člen

(del plače za delovno uspešnost)

(1) Določbe, ki urejajo del plače za delovno uspešnost iz 1. točke 29. člena tega zakona, se začnejo uporabljati 1. januarja 2026. Do takrat se za izplačevanje delovne uspešnosti za javne uslužbence v plačnih skupinah od B do K uporabljajo določbe prve in druge alineeje 21. člena in od 22. do 22.e člena ZSPJS, določbe od 27. do 34. člena in Priloga 2 Kolektivne pogodbe za javni sektor (Uradni list RS, št. 57/08, 23/09, 91/09, 89/10, 89/10, 40/12, 46/13, 95/14, 91/15, 21/17, 46/17, 69/17, 80/18, 136/22 in 12/24), Uredba o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 53/08, 89/08 in 175/20), 7. člen Uredbe o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18, 30/18, 116/21, 180/21, 29/22, 89/22, 112/22, 157/22, 25/23, 64/23 in 79/23) ter pravilniki, izdani na podlagi tretjega odstavka 22.a člena ZSPJS.

(2) Do 1. januarja 2026 se s predpisi in kolektivnimi pogodbami v skladu s tem zakonom uveljavijo kriteriji za določitev dela plače za delovno uspešnost.

(3) V obdobju od 1. januarja 2025 do 31. decembra 2027 se za izplačilo dela plače za delovno uspešnost iz prve alineeje prvega odstavka 31. člena in 57. člena tega zakona nameni enak odstotek sredstev za osnovne plače, kot je veljal v letu 2024.

120. člen

(veljavnost določbe glede spregleda izobrazbe)

(1) Določba 10. člena tega zakona velja pet let od začetka uporabe tega zakona.

(2) Šteje se, da javni uslužbenci, ki so se zaposlili v obdobju veljavnosti 10. člena tega zakona, izpolnjujejo pogoj izobrazbe za zasedbo tega delovnega mesta tudi po prenehanju veljavnosti tega člena.

(3) Ministrstvo, pristojno za sistem plač, v treh letih od začetka uporabe tega zakona pripravi analizo uporabe 10. člena tega zakona.

121. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona, razen drugega in tretjega stavka prvega odstavka 3. člena, prenehajo veljati določbe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17, 84/18, 204/21, 139/22, 38/24 in 48/24 – odl. US), ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona, razen 17. in 17.a člena, ki se za namen napredovanja uradnikov v višje nazive v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti uporabljata do začetka uporabe nove ureditve napredovanja v nazive v zakonu, ki ureja javne uslužbence, in za namen določitve letnega dopusta za delovno uspešnost zaposlenih, za

katere velja zakon, ki ureja delavce v državnih organih, do ureditve v kolektivnih pogodbah za državne organe in lokalne skupnosti.

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se do začetka uporabe ustreznih predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, uporabljajo še naprej:

1. Uredba o delovni uspešnosti iz naslova prodaje blaga in storitev na trgu (Uradni list RS, št. 97/09 in 41/12),
2. Uredba o enotni metodologiji in obrazcih za obračun in izplačilo plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 14/09, 23/09, 48/09, 113/09, 25/10, 67/10, 105/10, 45/12, 24/13, 51/13, 12/14, 24/14, 52/14, 59/14, 24/15, 3/16, 70/16, 14/17, 68/17, 6/19, 51/19, 59/19, 78/19, 157/20, 191/20, 13/21, 101/21, 122/21, 145/21, 194/21, 15/22, 99/22, 117/22, 151/22, 127/23, 22/24 in 44/24),
3. Pravilnik o metodologiji za posredovanje in analizo podatkov o plačah, drugih izplačilih in številu zaposlenih v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 28/14, 52/14, 88/16, 119/21 in 15/22),
4. Uredba o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18, 30/18, 116/21, 180/21, 29/22, 89/22, 112/22, 157/22, 25/23, 64/23 in 79/23),
5. Uredba o kriterijih za določitev višine položajnega dodatka za javne uslužbence (Uradni list RS, št. 85/10, 173/20 in 121/21),
6. Uredba o uvrstitvi formacijskih dolžnosti in nazivov v Slovenski vojski v plačne razrede (Uradni list RS, št. 71/08, 78/08, 85/10, 46/17, 86/18, 6/22 in 2/23),
7. Uredba o uvrstitvi delovnih mest v javnih agencijah, javnih skladih in javnih zavodih v plačne razrede (Uradni list RS, št. 69/08, 73/08, 6/11, 46/17, 80/18 in 157/22),
8. akti državnega organa, izdani na podlagi tretjega odstavka 13. člena ZSPJS,
9. akti organa, izdani na podlagi šestega odstavka 13. člena ZSPJS,
10. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev v javni upravi (Uradni list RS, št. 28/06 in 132/20),
11. 6. in 7. člen Pravilnika o načinu uresničevanja posameznih pravic in obveznosti iz delovnega razmerja načelnikov upravnih enot (Uradni list RS, št. 66/03, 126/04 in 31/06),
12. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja dela, družine in socialnih zadev (Uradni list RS, št. 28/06),
13. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja šolstva (Uradni list RS, št. 81/06, 22/08, 39/08 – popr., 104/09, 4/10, 6/12 in 28/21),
14. Pravilnik o merilih za ugotavljanje redne delovne uspešnosti direktorjev oseb javnega prava s področja infrastrukture (Uradni list RS, št. 162/21),
15. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja Ministrstva za finance (Uradni list RS, št. 28/06),
16. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev v osebah javnega prava s področja zdravstva (Uradni list RS, št. 33/21),

17. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja športa in mladinske dejavnosti (Uradni list RS, št. 81/06),
18. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja okolja in prostora (Uradni list RS, št. 28/06),
19. Pravilnik o merilih za ugotavljanje redne delovne uspešnosti direktorjev s področja visokega šolstva in znanosti (Uradni list RS, št. 78/22 in 122/22),
20. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev oseb javnega prava s področja dela Ministrstva za gospodarstvo (Uradni list RS, št. 134/06),
21. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja dela Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (Uradni list RS, št. 28/06),
22. Pravilnik o merilih za ugotavljanje redne delovne uspešnosti direktorjev pravnih oseb javnega prava s področja kulture (Uradni list RS, št. 7/09, 33/10, 50/17 in 111/21),
23. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev na področju gasilsko reševalne dejavnosti (Uradni list RS, št. 28/06),
24. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev regionalnih razvojnih agencij (Uradni list RS, št. 28/06 in 39/18),
25. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorja Javnega sklada Republike Slovenije za regionalni razvoj in razvoj podeželja (Uradni list RS, št. 2/10),
26. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorja Javnega gospodarskega zavoda Protokolarne storitve Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 64/23),
27. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev javnih gospodarskih zavodov s področja pravosodja (Uradni list RS, št. 31/06),
28. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev s področja pravosodja (Uradni list RS, št. 31/06),
29. Pravilnik o merilih za ugotavljanje delovne uspešnosti direktorjev z delovnega področja Ministrstva za solidarno prihodnost (Uradni list RS, št. 130/23).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati naslednji predpisi, ki se uporabljajo do začetka uporabe tega zakona:

1. Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede (Uradni list RS, št. 51/08, 91/08, 113/09, 22/19 in 121/21),
2. Odlok o ustanovitvi Sveta za sistem plač v javnem sektorju (OdSSPJS) (Uradni list RS, št. 92/02),
3. Poslovnik Sveta za sistem plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 34/03 in 29/04),
4. akti, izdani na podlagi tretjega, četrtega in petega odstavka 17. člena ZSPJS,
5. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja zdravja v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 38/23 in 97/23),
6. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja pravosodja v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 39/23),

7. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev centrov za socialno delo v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 39/23),
8. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja vzgoje in izobraževanja v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 32/23),
9. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja kmetijstva, gozdarstva in prehrane v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 74/17 in 32/23),
10. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev oseb javnega prava na področju kulture v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 75/17, 81/21, 131/21, 29/22 in 39/23),
11. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja visokega šolstva in znanosti v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 32/23 in 106/23),
12. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja ohranjanja narave v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 48/23),
13. Pravilnik o uvrstitvi delovnih mest direktorjev s področja javne uprave v plačne razrede znotraj razponov plačnih razredov (Uradni list RS, št. 38/23, 63/23, 89/23, 124/23, 131/23 in 33/24).

(4) Ne glede na 1. točko prejšnjega odstavka se Uredba o napredovanju javnih uslužbencev v plačne razrede (Uradni list RS, št. 51/08, 91/08, 113/09, 22/19 in 121/21) za namen napredovanja uradnikov v višje nazive v državnih organih in upravah lokalnih skupnosti uporablja do začetka uporabe nove ureditve napredovanja v nazive v zakonu, ki ureja javne uslužbenke, za namen določitve letnega dopusta za delovno uspešnost zaposlenih, za katere velja zakon, ki ureja delavce v državnih organih, pa do ureditve v kolektivnih pogodbah za državne organe in lokalne skupnosti.

(5) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Uredba o delovni uspešnosti iz naslova povečanega obsega dela za javne uslužbenke (Uradni list RS, št. 53/08, 89/08 in 175/20), ki se uporablja do vključno 31. decembra 2025.

122. člen

(začetek uporabe)

Ta zakon se začne uporabljati 1. januarja 2025.

123. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

[Priloga 1: Plačna lestvica s plačnimi razredi za javne uslužbenke in funkcionarje v javnem sektorju](#)

[Priloga 2: Uvrstitev funkcij v plačne razrede](#)

[Priloga 3](#)

[Priloga 4: Prevedba plačnih razredov](#)